

Hunt Institute for Botanical Documentation
5th Floor, Hunt Library
Carnegie Mellon University
4909 Frew Street
Pittsburgh, PA 15213-3890
Telephone: 412-268-2434
Email: huntinst@andrew.cmu.edu
Web site: www.huntbotanical.org

The Hunt Institute is committed to making its collections accessible for research. We are pleased to offer this digitized item.

Usage guidelines

We have provided this low-resolution, digitized version for research purposes. To inquire about publishing any images from this item, please contact the Institute.

Statement on harmful and offensive content

The Hunt Institute Archives contains hundreds of thousands of pages of historical content, writing and images, created by thousands of individuals connected to the botanical sciences. Due to the wide range of time and social context in which these materials were created, some of the collections contain material that reflect outdated, biased, offensive and possibly violent views, opinions and actions. The Hunt Institute for Botanical Documentation does not endorse the views expressed in these materials, which are inconsistent with our dedication to creating an inclusive, accessible and anti-discriminatory research environment. Archival records are historical documents, and the Hunt Institute keeps such records unaltered to maintain their integrity and to foster accountability for the actions and views of the collections' creators.

Many of the historical collections in the Hunt Institute Archives contain personal correspondence, notes, recollections and opinions, which may contain language, ideas or stereotypes that are offensive or harmful to others. These collections are maintained as records of the individuals involved and do not reflect the views or values of the Hunt Institute for Botanical Documentation or those of Carnegie Mellon University.

About the Institute

The Hunt Institute for Botanical Documentation, a research division of Carnegie Mellon University, specializes in the history of botany and all aspects of plant science and serves the international scientific community through research and documentation. To this end, the Institute acquires and maintains authoritative collections of books, plant images, manuscripts, portraits and data files, and provides publications and other modes of information service. The Institute meets the reference needs of botanists, biologists, historians, conservationists, librarians, bibliographers and the public at large, especially those concerned with any aspect of the North American flora.

Hunt Institute was dedicated in 1961 as the Rachel McMasters Miller Hunt Botanical Library, an international center for bibliographical research and service in the interests of botany and horticulture, as well as a center for the study of all aspects of the history of the plant sciences. By 1971 the Library's activities had so diversified that the name was changed to Hunt Institute for Botanical Documentation. Growth in collections and research projects led to the establishment of four programmatic departments: Archives, Art, Bibliography and the Library.

МЛУПКА
ДВОРЕЦ-МУЗЕЙ
ПАЛАЦ-МУЗЕЙ

Liebe Professor Louy!

Ich bin in eine
schöne Expedition in
Krim Gebirge.

Es gibt viel Pilze.
Das Wetter ist schön.

Alles beste für ganze
Ihre Familie.
Mit freundlichen
Grüßen S. Wasser

На первой стороне:
Восточные ворота. Східні ворота.
Скульптуры зимнего сада. Скульптури зимового саду.

На четвертой стороне:
Западный фасад. Західний фасад.
Парк.

Фото В. ПАНОВА, А. РАСОВСКОГО
Оформление Л. ИВАНОВОЙ

© Министерство связи СССР, 1989. З. 101830. ППФ Гознака. Т. 0,1 млн.
Л 63358 09. 12. 88. Цена карточки с маркированным конвертом 10 коп.

ОТПРАВЛЯТЬ ПО ПОЧТЕ ТОЛЬКО В КОНВЕРТЕ.

ВИДОВОЙ СОСТАВ СИНЕЗЕЛЕННЫХ ВОДОРΟΣЛЕЙ
ВОДОЕМОВ-ОХЛАДИТЕЛЕЙ ГРЭС И АЭС УССР

Институт ботаники им. Н. Г. Холодного АН УССР, Киев

Изучен видовой состав синезеленых водорослей водоемов-охладителей Бурштинской, Добротворской, Ладыжинской, Кураховской, Мироновской, Старобешевской, Славянской и Углегорской ГРЭС, а также водоема-охладителя Чернобыльской АЭС, расположенных в пределах УССР. Обнаружено 172 вида зеленых водорослей, представленных 190 формами, принадлежащих к трем классам, шести порядкам, 18 семействам, среди которых преобладали представители порядка *Oscillatoriales*, семейства *Oscillatoriaceae*, родов *Oscillatoria* V a u c h., *Phormidium* K u e t z. и *Lyngbya* A g. Впервые для водоемов-охладителей ГРЭС и АЭС УССР указано 105 видов (108 форм) *Cyanophyta*. Приведен их список, а также данные о нахождении видов синезеленых водорослей в разных биотопах изученных водоемов-охладителей.

SPECIES COMPOSITION OF BLUE-GREEN
ALGAE IN COOLANT WATER BODIES OF STATE
REGIONAL POWER PLANTS (SRPP)
AND ATOMIC POWER PLANTS (APP)
OF THE UKRAINIAN SSRN. G. Kholodny Institute
of Botany, Academy of Sciences, Ukrainian SSR

The species composition of blue-green algae has been studied in coolant water bodies of the Burshtinskaya, Dobrotvorskaya, Ladyzhinskaya, Kurakhovskaya, Mironovskaya, Starobeshevskaya, Slavyanskaya and Uglegorskaya SRPP as well as in the coolant water body of the Chernobyl APP. All plants are located within the territory of the Ukrainian SSR. 172 species of blue-green algae are found. They are represented by 190 forms attributed to 3 classes, 6 orders, 18 families. Representatives of the order *Oscillatoriales*, family *Oscillatoriaceae*, genera *Oscillatoria* V a u c h., *Phormidium* K u e t z. and *Lyngbya* A g. are predominant. 105 species (108 forms) of *Cyanophyta* are indicated first for coolant water bodies of SRPP and APP. Their list and the data on occurrence of species of blue-green algae in different biotopes of the studied coolant water bodies are presented.

To Prof. B. Loney
with author's compliments
S. Wasser 16.10.89 Kiev

УДК 582.284 (597)

С. П. ВАССЕР, ФАН ЗУЙ ЗУК

НОВІ ДЛЯ В'ЄТНАМУ ВИДИ
AGARICALES S. L.

Наведені дані щодо семи нових для В'єтнаму видів *Agaricales* s. l. (*Termitomyces eurrhizus* (Berk.) Heim, *Tricholoma tanzanianum* Pegler, *Marasmius ochraceus* Berk. et Br., *Volvariella pseudovolvaecae* (Berk. et Br.) Sing., *Lepiota ceratogenes* (Berk. et Br.) Sacc., *Coprinus setulosus* Berk. et Br., *Copocybe pubescens* (Gill.) Kühn), зібраних у північній частині республіки. Деякі з них є новими для всієї Південно-Східної Азії.

В'єтнам *Agaricales*, синонімія, опис, загальне поширення, географічні та екологічні особливості

Соціалістична Республіка В'єтнам, як і вся Південно-Східна Азія, залишаються «білими плямами» щодо вивченості вищих базидіальних грибів, котрі є найважливішими компонентами тропічних та субтропічних біоценозів. Планомірні дослідження цих грибів у країнах Південно-Східної Азії не проводилися. До цього часу відсутні або дуже обмежені відомості про гриби порядку *Agaricales* Лаосу, Республіки Кампучія, Таїланду, Філіппін, Індонезії, Малайзії та інших країн даного регіону.

Зовсім недостатньо вивчений також видовий склад *Agaricales* s. l. В'єтнаму, про що свідчать існуючі в літературі уривчасті дані [4—7, 10—14, 18, 20, 21]. Гербарний матеріал по вищих *Basidiomycetes* у В'єтнамі відсутній. Типи більшості описаних з цього регіону нових для науки

таксонів грибів або не збереглися, або зберігаються в зарубіжних гербаріях (у Франції та США). Слід також підкреслити, що автори деяких із згадуваних праць [11, 20, 21] часто не наводять точних даних про місцезнаходження зазначених видів, а лише в загальних ризах указують умови, в яких гриби зростали. У зв'язку з цим залишилися не встановленими пункти, де гриби були зібрані. Оскільки назви населених пунктів, особливо на півночі В'єтнаму, були змінені, для ряду таксонів грибів, наведених у працях Н. Патуйяра наприкінці XIX ст. — початку XX ст., також не визначені точні місцезнаходження.

У 1986 р. нами розпочато планомірне вивчення *Agaricales* s. l. північної частини В'єтнаму. Фан Зуй Зук у 1986—1988 рр. провів збори грибів у державних заповідниках «Кук Фіон», «Хік Йонг», «Там дао», «Байкат Тіен», а також у ряді провінцій СРВ: Ха Шон Бінь, Ланг Шон, Ха Нам Нінь, Тхай Бінь та ін. С. П. Вассер у 1987 р. зібрав матеріали по *Agaricales* s. l. у провінції Ханой та на її околицях. Увесь зібраний матеріал зберігається в гербарії Інституту ботаники ім. М. Г. Холодного АН УРСР (KW).

На даний час складено попередній критичний (наскільки це можливо без перевірки гербарних

WASSER
Solomon Pavlovich
Corresponding Member of the Ukr. SSR
Academy of Sciences
Doctor of Biological Sciences
Head of the Department of Spore Plants of the
N.G.Kholodny Institute of Botany
Acad. Sci. Ukr. SSR

252601 Kiev-GSP-1
Repin Street,2

Tel. 225-20-34

October 15, 1989

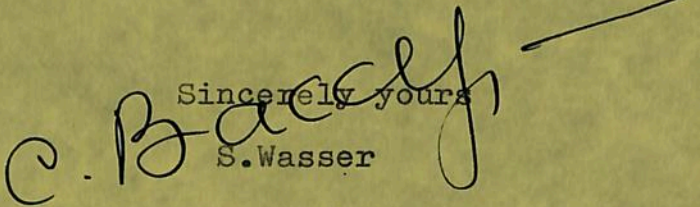
Dear Prof. Lowy,

It is autumn and cold. I remember almost each day you and your family, university and my visit to your country. All was so interesting, that I'll remember my visit forever.

Recently I've returned from the expedition to the Crimea. I've collected rather interesting material. Soon our mutual paper will be published.

I ask you to inform me relative your visit to Kiev. I am looking forward to your visit. Best wishes to you.

Sincerely yours

S. Wasser

TALLINN

TALLINN. Foto G. German
ТАЛЛИН. Фото Г. Германа

With supplement
from S. Wassner

Intourist

Saata ainult ümbrikus
Отправлять только в конверте

© „Perioodika“ – Периодика, Таллин 1986. Т. 100 000, 5 коп. Решторгиз № 17341р/10

15-IX-1989

Dear Dr. Wasser,

Thanks for your card from Tallin. It's good to know that you had a successful meeting there. Also, I'm glad that a part of your baggage has been found. Perhaps, if I visit you next year, by then all will be in order.

We remember you fondly here, and all our colleagues send their regards.

As always,

B. Lowry

Kedves Wasserné,

Köszönöm a kedves levelet és a nagyon ídeszes
 üjságot hogy "van itt ettemitve egy Petrovics nevű
 külföldi...."!!

Kardos Lajossal, a Közlökész, a Hírközlési és Építésügyi Minisztérium hírközlési főosztályának munkatársával, a műholdas televízióveteli és kábeltelevíziós ügyek szakértőjével és ügyintézőjével szakmai kérdésekről kezdtünk el beszélgetni, amikor egy mellékmondatból kiderült: az utóbbi heteket nem a munkahelyén, a krisztinavárosi központban töltötte, hanem sok ezer kilométerre innen, és olyan élményben volt része, amelyet jogosan illet az életre szóló jellel. Világosan fogalmazva: tagja volt annak a barguzini expedíciónak, amely Petőfi Sándor földi maradványának a felkutatására szerveződött. Hivatalos megjelölés szerint: a Megamorv Petőfi Bizottság expedíciójának rádiósa volt.

— *Hogyan került kapcsolatba ezzel az expedícióval valaki, aki teljesen más szakterületen működik, elektromérnök és ismert rádióamatőr, és gyakorlatilag semmi köze sem az irodalomtörténethez, sem a régészethez, sem az antropológiához?*

— Véletlenül történt, bár megjegyzem: velem együtt nagyon sokan vannak ebben az országban, akik az újabban felbukkant Petőfi-kérdések iránt érdeklődnek. Én is elolvastam minden ezzel foglalkozó újságcikket. Izgatott is a dolog, de közelebbi kapcsolat nem lett volna velem, ha nincs egy hivatalos aktus — az MTV Európa-adó magyarországi engedélyezésének okiratait írtuk alá —, ahol jelen voltak a hazai nagyobb városi kábeltelevíziók képviselőit is néhányan. Így találkoztam a kecskeméti kábeltelevízió munkatársával, Karáth Imrével, aki elmond-

A RÁDIÓS JELENTI BARGUZINBÓL I.

Van itt eltemetve egy Petrovics nevű külföldi

ta, hogy hamarosan mennek Szibériába, hogy ott a Petőfi hamvainak a felkutatására indított expedíció munkáját kamerával kövessék. Esembe jutott, milyen egyszerű dolog lenne velük menni. — Van-e már rádiósetek? — kérdeztem. — Az meg minek? — kérdezett vissza. — Hát hogyan akartok kapcsolatban lenni a külvilággal a tajgából, hogyan akartok kapcsolatban lenni az ithoniakkal, amikor az egy föld-rengésveszélyes terület, és elég sok a belpolitikai bizonytalanság is? Sok ezer kilométerrel telefonon, az ismert hálózati adottságokkal, ez nem megy, mondtam. Közben pedig már a szakmai érdekesség is izgatott: magyar rádiós abból a távolságból haza Magyarországra még soha nem forgalmazott. Számomra ez komoly szakmai kihívásnak is tűnt: meg tudom-e oldani? S hogy milyen fontos egy rádiós összeköttetés, arra jellemző: aznap, amikor végre hazaindultunk, lezuhant abban a körzetben egy repülőgép. Hát például ilyenkor kell a rádió, hogy hazaszóljunk: szerencsére nem mi voltunk.

— *Tehát ráharapott a lehelő szélre.*

— Igen. És volt egy hetem, hogy mindent elintézték, engedélyeket, felszerelést, hozzájárulást az adó-vevő beviteléhez, s egyáltalán, hogy szerezzek egy olyan rádiót, amivel ez a feladat megoldható. Meg kell mondjam: a szovjet hatóságok hihetetlen

gyorsasággal intéztek mindent, s a legmesszebbmenőkig támogattak bennünket. Ilyen segítőkészségre még nemigen volt példa. Gépet végül is az MHSZ-től, a Magyar Rádióamatőr Szövetségtől kaptam, sőt, a CB-Rádiósok Országos Szövetsége is adott három kis kézibereendezést, hogy a helyszínen is kapcsolatban lehessenek egymással az expedíció tagjai. Persze nem tudtuk, hogyan kapunk ott áramot, akkumulátorok kellene-e vagy agregát. Szóval izgalmas kérdés volt, és megmondom, engem először ez a szakmai feladat izgatott. Azt gondoltam, jó buli részt venni egy ilyen vállalkozásban, akármilyen lesz is az eredmény. Én nem vagyok történész, irodalomtörténész, régész vagy antropológus, ezekhez nem értek, ezekben véleményt mondani nem tudok, de hogy ott lehettem, és mindent láthatam, az fantasztikus volt.

— *Végül is eljutottak Barguzinba. Hogyan? Egyáltalán, hol van ez a sokat emlegetett helység?*

— Kemény két nap volt. Repülővel mentünk Moszkváig, ott át kellett menni a „helyi” járatok repülőterére, Vnukovóra, majd onnan újabb tíz óra repülővel Ulan-Udéba, a Bajkál-tó keleti, Mongólia felőli oldalára. Ez a város vagy száz kilométerre van a tó keleti partjától. Ulan-Udeből azután tizenkét órás autóbusszúton várt még ránk, tovább a tó keleti oldalán, Barguzinig. A név egyébként egy folyó,

mely a Bajkálba ömlik. A városka a folyóról kapta a nevét; a tótól körülbelül negyven-ötven kilométerre fekszik.

— *Mekkora település ez?*

— Körülbelül ötezer lakosa lehet. Csupa faház, a környéken ma is érintetlen ősvadonok vannak, s a táj erősen emlékeztet a Tisza felső folyásának képeire. Körülbelül háromszáz éves múltja van a városkának, mindig volt itt helyőrség. A lakosság elég vegyes, a burját őslakosság mellett német és lengyel származásúak is élnek ott. Közlekedési lehetőségei nagyon rosszak, a megélhetést főleg az erdő, a fafeldolgozás adja, de hatalmas nemesprém-telep is van, és földművelés is folyik.

— *Nem volt olyan benyomásuk, hogy valami furcsa módon otthonos vidéken járnak?*

— A burjátok úgy tartják, hogy még a hun időkben rokonságban vannak a magyarokkal, és ezt máig komolyan veszik. Amikor megtudták, hogy ott vagyunk, az utcán megállítottak bennünket, megöleltek, a vállunkat velegézték, s mondogatták, hogy burját és magyar testvér. Különböző előzetesen már tudtak az expedícióról, tavasszal jártak ott előkészíteni, és utána írt is valaki Magyarországról egy levelet a hivatalos szerveknek, hogy ne engedélyezzék ezt az egészet, mert jönnek az idegek, és fel akarják tűrni a halottakat az ősi temetőből, satöbbi, satöbbi. Úgy tudom,

hogy *Morvai Ferenc*, az expedíció szervezője, külön elment megmagyarázni, történész kíséretében, miről is van szó, hogy nem háborogtatók a holtakat, az ásatás után visszaállítják a temető eredeti képét, tudják, nagyjából hol kell ásni a feltételezett Petőfi-sír megtalálása érdekében, és ez a helyi temetőkön kívüli területre esik satöbbi satöbbi. Sikert is megnyugtatón a közvéleményt, s amikor mi munkához láttunk, és látták, hogyan dolgozunk, hihetetlen érdeklődést mutattak, és mindenben segítettek is.

— *Végül is hogyan kezdték el kutatni?*

— Nekem ez is izgalmas volt, sosem láttam még ilyen munkát. Először is a feltételezett sírhelyet is magába foglaló részen, azaz egy behatárolt területen, a régi zsidó temető és a pravoszláv temető közötti részen, egy csekély mélységű ásást végeztek. A felső földréteg eltávolítása után előtűntek a sírok megsüppedt nyomai. Több, párhuzamos kutatóárokot ástak. Így haladt a munka, több árokban egyszerre, s egyidejűleg.

— *Honnan tudták, hogy ott, és nem máshol kell keresni a feltételezett Petőfi-sírt?*

— Volt támpont: egy a Vinokur nevű idős, 80 körüli ember, aki Moszkvában él, s barguzini származású. Gyerekkorában, úgy tíz-tizenévesen, a nagyapjával járt itt sokat a temetőben, s a

nagyapja mondta, hogy van itt eltemetve egy Petrovics nevű külföldi, aki forradalmár és költő volt, s megmutatta a sírt is. A gyerek Vinokur pontosan megjegyezte, hol van ez a sír, azon a tájékon neki is feküdtek rokonai, és amikor azoknak a sírjára virágot vitt, erre a Petrovics-sírra is tett egy szálát. Nos, ez a Vinokur lement az előzetes tájékozódást végző magyar kutatókkal Barguzinba, és megmutatta, hol álltak a nagyapjával, merre voltak a sírok, s hol volt a Petrovics-sír. Végül is a régi kerítés mentén, egy hosszú sávban kezdtünk ásni, mert egy másik részen, amelyről egyébként azt vélték, hogy az az igazi, s a neves dekabrista forradalmár, *Küchelbeker* emlékműve mögött volt, nem engedtek bennünket dolgozni. Azonban amikor az ügynevezett Muravjov-térképet, mely a temetőről készült, a helyszínen átvittük a terepre, kiderült, hogy a térkép hibás, de végül is arányában helyes, és ez is a Vinokur-féle megjelölést igazolta. A kutatási területen egymástól egy méter távolságra tíz, egyenként kilenc méter hosszú kutatóárokot ástak, s ezekbe az ott levő sírok valamelyik részének mindenképp bele kellett lógni.

— *Hányan dolgoztak?*

— Morvai úr bérelt tíz helyi embert, és az expedíció tagjai is beszálltak. Nekem hajnalban és este volt rádiós feladatom, így egész nap ott dolgoztam én is. Elveztem a munkát, ahogy fokról fokra kibontakoztak a sírok, a koponyák, a csontvázak.

(Következik: *Sólyom a sírok fölött.*)

— Sirokról, koponyákról, csontvázokról beszél. Tehát nemcsak a dekabrista Küchelbecher — és a Petrovics — Petőfi-csontok kerültek elő?

— Nem. Összesen húsz vagy huszonegy sírt tártak fel. Amikor előtűntek a koponyák, azokat igen óvatosan, szikével, ecsettel kibontották, és rögtön szóltak az antropológusoknak. Kiszely István professzor megnézte, ugyanúgy a két amerikai, Bruce Latimer és Clyde Simpson, meg a leningrádi antropológus, Alekszej Burajev is, és egymástól függetlenül mondtak véleményt. Számomra virázslatos volt, ahogy megállapították: — ez egy negyven körüli burját koponya, visszatemetni, ez egy hasonló korú mongól, visszatemetni. Én csak egy koponyát láttam, ők meg már egy kicsit az embert is.

— Ezeket az észrevételeket, megállapításokat, megjegyzéseket rögzítették valamilyen módon?

— Persze, minden azonnal magnetofonra ment. Az egyik régész pontosan vezette a régészeti naplót, a leleteket mérték, berajzolták milliméterpapírra, megszámozták a sírokat, tehát mindenről igen részletes, alapos dokumentáció készült, ahogyan ezt a hasonló kutatások módszerei előírják. Rengeteg fénykép, videofelvétel — ez mind, az első perctől kezdve nyomon követi a munkálatokat. Én magam is szenvedélyesen fotózom; három-négy száz diát csináltam az ásatásoknál is, meg a környékről is, a városkáról, a folyóról, a hegyekről, mert a folyó egy szép völgyben folyik.

— Látok itt egy érdekes felvételt: szép felhőcskék, világoskék ég — és egy hatalmas madár. Mi ez?

— A sólyomunk.

— Hogyhogy a sólyomunk?

— Aznap, amikor megkezdtük az ásatást, megje-

A RÁDIÓS JELENTI BARGUZINBÓL 2.

Sólyom a sírok fölött

lent a temető fölött egy nagy madár, és ott körözött fölötünk. Ez a sólyom volt. Három-négy napon át nem távozott, figyelte a munkánkat. Megtudtuk, hogy erre felé is ritka madár ez. Amikor szóltam Kiszely professzornak, hogy itt őriz bennünket egy sólyom, nagyon jó kedve lett, és azt mondta: — Fiúk, ez jó jel! A sólyom a magyarok és hunok totemállata volt, megjelenését nagy vállalkozások előtt kedvező jelnek tekintették, mindig szerencsét hozott nekik a hitük szerint. Hát nekünk is szerencsénk lesz, meglátjátok! És ez azért volt érdekes, mert ő is, meg még többen az expedícióból, kezdetben nem is nagyon hitték benne, hogy itt eredményes munkát végezhetnek. Úgy vélték, ha találnak valamit, az nagyon jó, mindenképpen kutatni kell. Napról napra jobban a hatalmába kerített az érzés, hogy végül sikerrel járunk.

— Előre megfontoltan akarták, hogy igenis, siker legyen?

— Nem, csak valahogyan olyan volt a légkör, hogy lassan mindenki hinni kezdett benne. Még a nem magyarok is, akik pedig teljesen kívülállóak voltak és érzelmi behatások nélkül, csak tudományos feladatként kezelték a dolgot.

— Hogyan fogadták az eredményeket a barguziniak? Érdeklődtek, odamentek, kíváncsiak voltak?

— Mindig nagy közönségünk volt. Itt, ezen a vidéken, az évnél ebben a szakában, nagyon sokáig világos van. Este 11-kor még olyan világos volt, mint nálunk hétkor. Így nagyon sokáig tudunk dolgozni, a mi

fogalmaink szerint késő éjszakáig. De mindig akadtak érdeklődők, akik kérdésködték, segítettek, meghívtak bennünket — sőt, még gyerekeket is hoztak oda tanárok, és magyaráztak nekik, s minket is megkértek, hogy tájékoztassuk őket, mi történik itt. Amilyen ellenkezés volt korábban, később olyan igaz barátsággal kezelték bennünket.

— Keletkeztek személyes barátságok is?

— Több is. Nézze, ezek igen egyszerű és nem nagy keresetű emberek, nem élnek nagyon fényesen, de amijük volt, azt szívesen megosztották velünk. A természetes táplálékok ma is nagyon nagy szerepet játszanak például az étkezésükben. A gombászás, a mézgyűjtés, a halászás mindennapi foglalatosságuk. Rengeteg az erdei gyümölcs. Gombát, halat nagyszerűen, ízletesen készítenek. Tiszta ízek, nincs még elrontva a talaj, a légkör. Majdnem minden este voltak kis összejövetelek. Volt, hogy kimentünk a folyópartra, halat sütöttünk, eszegettünk, beszélgetni próbáltunk. Ez a folyó igen erős sodrású, itt Barguzinnál több ágban elterül, és van egy kitűnő, homokos part-rész, ahol strandolni lehet. A víz különben nem hideg, fürdésre, úszásra alkalmas. Megfigyeltem: olyan csónakokat is használnak, amelyeket északi rokonaink, a finneket építenek, építettek valamikor. Hogy honnan ez a hasonlóság, azt én nem tudom, de néha tényleg úgy éreztük, a Tisza partján vagyunk. A napnyugta olyanféle itt, mint a Tiszánál, „ott, ahol a kis Túr siet beléje.”

— Van a fotói között egy igen érdekes sírről készült is. Fagerendákkal bélelt sír ez, és benne egy hatalmas termetű ember csontváza, feltűnően nagy koponyával, amely mellett egy kis tálka vagy csésze is látható.

— Ez, ahogy egvesek mondták, egy sámán sírja lehetett.

— Miféle sámáné?

— Véletlenül, mellékesen találták meg ezt a sírt. Emlegettem, hogy a Küchelbecher emlékmű mögötti részt kezdetben nem engedték megkutatni, pedig a Muravjov-térkép szerint (amiről később a helyszínen kiderült, hogy helyes is, de hibás is) ott kellett volna lennie a Petőfi-sírnak. Morvai úr időközben hazarepült, s tárgyalt mindenfelé, hogy ott is engedjenek minket dolgozni. Nem volt ott Barguzinban, amikor a nagy leletek, a Küchelbecher-, majd a Petőfi-csontok előkerültek, de amikor ezek megvoltak, akkor már a helyi hatóságok az elzárt területet is engedték kutatni. Így került elő az úgynevezett sámánsír, amelynek több érdekessége is van. Az egyik, amit halottam, hogy Burjátiában még nem sikerült ilyen sámánsírt találni. Ezért ez is igen fontos felfedezés. A másik: itt valami furcsa népi képzelet- vagy hagyománycsúsztatás történt, mert a helyi tradíció szerint ebben a sírban egy igen jeles, különleges ember nyugszik, s ezt Kuravjov úgy értelmezhetette, hogy ez lehet a külföldi forradalmár költője. Mindenesetre, ez egy rendkívüli termetű, jó két méteres ember csontváza, a koponyája szinte ijesztő méretű, és az a kis csésze egy

Az első kapavágás a barguzini temetőben

Kardos Lajos felvétele

kínai porcelántálka, ahogy mondták, a sámáncsésze lehet. Szóval mindenképp rendkívüli figuráról van szó. Természetesen ezt a sírt is a legrészletesebben dokumentálták, és itt is további vizsgálódás szükséges. A régészeinket nagy elismeréssel köszöntötték, mert, mint mondták, ezen a vidéken még nem dolgozott expedíció, amely ilyen rövid idő alatt ennyi nagyszerű felfedezést ért volna el.

— Tapasztalata szerint milyen volt az expedíció hangulata?

— A sok szakember között mondhatni én voltam a civil, nekem semmi tudományos vagy másféle presztízsem nem fűződött ehhez a vállalkozáshoz — leszámítva persze a rádiós ambícióimat. Ezért talán egy kicsit kívülről is tudtam nézni a csapatot. Azt mondhatom: nem volt semmiféle rivalizálás. Régész, irodalmár, antropológus, mindenki egy célra koncentrált, és a tudományos munkával törődtek. Az volt a fontos. Nekem egészen más a szakmám, de itt megtanultam megbecsülni ezeket az embereket, akik egy más szakterület — nyu-

godtan állíthatom — megszállott művelői. Ne felejtse, ez az expedíció semmiféle hivatalos jelleggel nem rendelkezett, itt mindenki a szabadsága terhére töltötte az időt, kis túlzással azt is mondhatnám, úri passzióból csinálták, amit csináltak. Meggyőződéseim, hogy sokkal, de sokkal több itthoni figyelmet érdemeltek volna már kezdetben is, de a munka megkezdésétől számítva mindenképp. Ha ezt nem mi magyarok csináljuk, hanem bármelyik nemzet egy hasonló nagyságrendű kérdés eldöntése érdekében, akkor ez a világ figyelmének a központjában állt volna. Nekünk sikerült majdnem magánygyóként kezelni ezt a dolgot, és ez nem nagy öröm. A későbbiekben meg néha egyenesen szégyelltem magam — de erről most ne beszéljünk.

— Ott tartunk, hogy a sírok kibontása folytatódott, nyugatról kelet felé haladva az ásatási sávban. És elérkezett július 17-e.

— Életem legfantasztikusabb napja, A NAP.

(Következik: A dekabrista sír megvan)

— Tehát július 17-e, hétfő.

— Igen. Dél előtt volt, amikor az 5. számmal jelölt sírból előkerült egy, a korábbi koponyáktól még az én laikus szemem láttára is erősen eltérő formájú, igen jó állapotban lévő, sok hajjal, bajuszszőrzettel rendelkező koponya. *Kiszely* professzor rögtön mondta: — Ez germán koponya. Egyértérett vele a másik három antropológus is. De ki lehetett az, akit ide temettek, s egyértelműen nem buriát-mongol vagy orosz alkatú? Nagyon óvatosan kibontották a koponyát, a csontvázat, és *Kiszely* sorolta, anélkül, hogy tudta volna még akkor, kiről lehet szó: az orra törött volt, lábsérülése volt, nagyon rossz állapotban voltak az ízületei, alig tudott járni, görnyedt, hajlott a testtartása.

Bizonytalanul, csak a dekabrista vezetőre, *Küchelbecherre* gyanakodhattak, aki, mint a neve is mutatja, német családból származott. Az ő sírját rég keresték, de nem találták, mert nem a megfelelő helyen kutattak, s az emlékműve is rossz helyen állt; ettől a sírtól vagy 40–50 méterre. Viszont a régebbi adatok, így a magyar hadifoglyoktól származó feljegyzések és fotók is, arra utaltak, hogy az ő sírja, meg *Petőfié* vagy *Petrovicé* egymás közelében található, s erre tett utalást *Vinokur* bácsi is, meg az említett *Muravjov*-terkép is. Eszerint az idegen forradalmár és költő sírja a dekabrista sírja mögött volt. Ha az emlékművet tekintjük a sír helyének, akkor ott kellett volna lennie valahol

A RÁDIÓS JELENTI BARGUZINBÓL 3.

A dekabrista már megvan

*Petőfi*nek is. Most kiderült: a „mögötte” nem így értelmezendő, hanem a zsidó temető kerítésétől nézve, onnan, ahonnan *Vinokur* bácsi mint kisfiú nézett a sírok felé. Tehát ennek a mostani sírnak a helyétől kelet felé.

De vajon valóban *Küchelbecheré*-e ez a koponya és csontváz? Hogyan azonosítják? Valakinek eszébe jutott: az iskolában a könyvtárban van róla könyv, s abban az arcképe is megtalálható. Berohantak kocsival az iskolába, kihozták a könyvet, s a portrét látva, *Kiszely* professzor kijelentette: — Ez *Küchelbecher*. Aztán azt is sikerült azonosítani, hogy a róla szóló feljegyzésekben foglaltak, a termete, az ízületei, a törött orr, a lábsérülés, satöbbi, mind egyeznek, pedig az antropológusok ezeket a tényeket nem is ismerték, csak a koponya és a csontok alapján mondtak véleményt.

Ezt a leletet is rendkívül gondosan dolgozták fel, s a véletlenül megtalált dekabrista maradványait pár nappal később már el is temették. Mert 18-án már ott volt a moszkvai tévé, az újságírók, a moszkvai, leningrádi, ulan-udei tudósok, akik — ellentétben a mi antropológusainkkal — mindent tudtak *Küchelbecher*ről, és egyértérették, hogy ez ő. Ettől kezdve úgy néztek *Kiszelyre* meg az amerikaiak-

ra, mint az istenre. Nagyon szép temetés volt, egyházi szertartással.

— Szóval, minden ilyen szép békésen és lelkesen zajlott.

— Lelekesen igen, de nem békésen. Azt nem kell úgy képzelni, hogy valaki mondott valamit, és akkor a többi szó nélkül elfogadta. Késhegyi menő viták is voltak, és addig semmit sem mondtak ki végérvényesen, amíg nem tisztázták a vitás pontokat. Részt vettek ezekben a vitákban a többiek is, *Szabó Géza* meg *Varga Béla*, a két régész, és *Szirti László* meg *Csank Csaba*, a *Petőfi*-kutatók, vagy *Kéri Edit*, akit a *Népszava* olvasói már ismernek. Az igazán lényeges kérdésekben azonban általában hamar meg tudtak egyezni. És, mint mondtam, mindenki önállóan alkotott véleményt.

— Vannak itt fényképek, amelyeken a tudósok is állnak a kutatóárkokban és lapátolnak, ásnak.

— Volt olyan, hogy mindenki dolgozott. Jöttek a városból is, pedagógusok, fiatal fiúk. Nyugodtan mondtam, közügy voltunk *Barguzin*ban. És rend volt, felügyeltek a területre, s gondoskodtak róla, hogy a már megkezdett sírokat valami sérülés ne érje. A mieink olykor — ha fontos volt — kint is aludtak a terepen. Vezetünk a gödrökhöz világitást is, mert voltak na-

pok, amikor sötétedés után is dolgoztunk. Mivel elegen voltunk, egyszerre több kutatóárkon is tudtunk dolgozni, párhuzamosan haladt több sír részletes feltárása is. Amikor előbukkant valami, jöttek a régészek, s akkor ők irányították a munkát. Számomra olyan izgalmas volt ez, mint egy krimi, ahogy fokozatosan előtűnt egy koponya, egy csontváz. Így volt a *Küchelbecherével* is. Már ezt a leletet is úgy könyveltem el: ha mást nem is találunk, már érdemes volt kijönni.

— Közben persze „forgalmazott” is, működött a rádió.

— Az itthoniakkal elég nehéz volt a kapcsolat, a hullámtérjedési viszonyok miatt is. De ilyenkor egy sor más rádióamatőrrel szerette a világban — köztük sok magyarral is — érintkezésbe léptünk. Tudtak róla, hogy milyen munkát végzünk mi *Barguzin*ban. Ennek később lett igazán jelentősége.

— Azon a területen tehát, ahol a kutatóvágatok húzódtak, a száműzöttek vagy a politikai foglyok sírjai voltak, a zsidó s a pravoszláv temető között, a senki földjén. Valaki el is nevezte ezt a parcellát a *barguzini 301-es parcellának*. De a foglyok, így *Petőfi* is, megszőkhettek volna.

— Itt, az Isten háta mögött, nem kellett félni, hogy a foglyok valamit csinálnak,

A *Küchelbecher*-koponya

Kardos Lajos felvétele

vagy ha megszőknek, megszire jutnak. Ezekből az erdőkből télen, a 40 fokos fagyokban, még ma is lejárnak a medvék, farkasok a városkába, élelmet keresni. El lehet képzelni, milyen vidék volt ez százharminc—száznegyven évvel ezelőtt. Innen nem lehetett megszőkni, egyedül különösen nem, s akkor is talán csak *Mongólia* felé volt érdemes elindulni valakivel, aki idevalósi, és nagyon ismeri a járást, mert mi tagadás, utak ma sem igen vannak erre felé. Azt a kétszer tizenkét órás, oda-vissza autóbuszutat mindnyájan megemlegetjük. Akit ide száműztek, az itt maradt, különösen, hogy arra azért vigyáztak, a falu közvetlen környékét se hagyják el.

— Nagyon rossz az éghajlat?

— Nem, csak igen zord. Rettenetes és hosszú telek,

és rövid, bár nagyon forró nyár, szinte eső nélkül. Mi majd' megfulladtunk időnként a portól, és a meleg is olyan volt, mint itthon a legszebb nyári kánikula. Aki ott él, hozzászokott, annak bizonyára elviselhetőbb. De akit valahonnan az európai Oroszországból száműztek ide, mint a dekabristákat is, és hát *Petőfit* is, az biztosan nehezen viselte.

— Folyton úgy emlegeti *Petőfit*, mint aki biztos benne, hogy az ő maradványaira bukkantak.

— Biztos vagyok, mert annak a napnak a késő délutánja és estéje meggyőzött róla. Ott voltam, és így láttam, ezt tudom mondani. Még most sem tudok izgatottság és meghiúsultság nélkül beszélni azokról az órákról.

(Következik: „Gyerekek, ez ő...”)

— Miközben a Küchelbecher-sír feltárását folytatták, két sírhellyel odébb, kelet felé, egyidejűleg a 7-es jelzésű síron is dolgoztak.

— Igen. S ekkor már világos volt, hogy ha valahol van Petőfi-sír, akkor itt lehet a közelben. Én is tudtam, hogy van egy régi fénykép, amelyen együtt látható a két sír. Tehát a 7-es sír nagyon is valószínűnek tűnt. Itt több mint másfél méter mélyre kellett leásnunk, amikor dél körül előtűnt a földből egy koponya homlokrésze. Hangsúlyozom: az 5-ös és a 7-es sír munkálatai párhuzamosan folytak, és nem a dekabrista sír rendbetétele után kezdtek a 7-es sírhoz, kapkodva, ahogy ezt egyesek itthon vélték. Ez a homlokcsont egészen különleges volt: igen széles, és a varrata a többi koponyához viszonyítva még a laikus számára is furcsának tűnt. És ahogy a régészek egyre jobban letisztították róla a vöröses földet, előtűnt a bal felső fogmederből szinte agyarszerűen előremeredő szemfog. Amikor Kiszely professzor meglátta, ezt suttogta: — *Gyerekek, ez ő, megvan...* Nem merte hangosan mondani.

Megborzongtunk, mert hát az ismert adatok alapján épp ez a farkasfog volt az egyik fő ismertető jegy, és most itt volt előttünk. A kibontás minden fázisáról van fényképem, ahogy a rétegeket lehántották, s előtűntek a csontok, a vétagok. Késő este lett, de mindenki dolgozott, mint a megszállott. Villanyt vezettünk oda, mert senki nem akarta abbahagyni a munkát.

Közben kibontakozott néhány háborzongató részlet. Először is a koponya után az alsó állkapocs, amely valami egészen fantasztikusan le volt esve. Nem mozdították el egy tizedmillimétert sem, de ahogy a föld lekerült róla, olyan volt, mint egy üvöltésre tátott száj, vagy mint ha kiakadt vagy kifeszítettek volna. A többi koponyán vagy zárt volt az állkapocs, vagy csak egy kicsit nyitott. Ez miért volt így? Csak ké-

„Gyerekek, ez ő...” ..... ki tudja?

sőbb, az antropológiai vizsgálatnál derült ki, milyen a fogak állapota, pontosabban a bal felső fogmederé meg az állkapocs bal alsó részéé. Itt valami iszonyatos gennyes góccok lehettek, a fogak s a csont valósággal kirothadhattak, és ez a fertőzés a szápadlás felé is terjedhetett, mert később láttuk, hogy a szápadlason olyan lyukak — fisztulák — vannak, amelyek erre utalnak. Akármilyen volt is — a szakértők majd eldöntik a tüzetes vizsgálatnál — ez az ember rettenetes kínokat állhatott ki, s talán (ahogy az antropológusok is mondták) lehet, hogy ebbe a fertőzésbe pusztult bele.

Döbbenetes volt az is, hogy az ezen a vidéken teljesen szokatlanul, fejfel nyugatnak fektetett tetem körül semmi olyan jelet nem találtunk, ami koporsóra utalt volna. Miért ~~rem~~ temették koporsóba, mint a többi holtat? Lehet, hogy csak valami lepelbe burkolták? Miért? A csontváz bal keze, szintén szokatlanul, nem a törzs mellett párhuzamosan feküdt, hanem behajlítottnak, mintegy a mellkasra helyezve. De csak a bal kéz. Miért? A comb- és lábszárcsontok olyan helyzetben voltak, mintha a halottat úgynevezett kis terpeszben helyezték volna a sírba, nem pedig, mint szokás, összezárt lábbal. Miért? Sem valamiféle gombot, fémtárgyat, csatot, láncot vagy ilyesmit nem találtunk. Küchelbecher sírjában például megvolt a gyűrűje, amit a bilincsből csináltak, s egy melkeszont is, ezek is segítettek a beazonosításnál. Itt semmi. Miért? Később előkerültek ugyan textilnyomok, meg valami fém oxidnyom is, de ezek még inkább csak a kérdéseket szaporították.

— De az nem volt kérdéses ön előtt sem, hogy ez Pe-

tőfi teteme, illetve csontváza?

— Amikor a Petőfi-kutatók és Kiszely professzor sorra vették az ismertetőjegyeket, azt a tizenegy jellegzetességet, amit emlegettek, de még többet is, és az amerikaiak a méréseket elvégezték, a dagerrotip meg az arcképek alapján összehasonlítva a koponya adatait, és azok egyeztek, el kellett hinnem. És nemcsak nekem. Ott mindenki meg volt győződve róla, hogy Petőfit találtuk meg.

— Mert öt akarták megtalálni?

— Nem! A feltárt és mindnyájunk által látott jegyek alapján jutottak erre a következtetésre a szakemberek, és azt mondhatom: senki sem a levegőbe beszélt, iszonyatos felelősség volt rájuk, s ezt mind érezték. Az szinte áhítatos munka volt, ahogyan kibontották a csontvázat, rögzítették az adatokat, mértek, rajzoltak, fényképeztek. A hűvös amerikaiak is belekésedtek, ők is igazolva látták a kutatásaik,

A kibontott, teljes csontváz a sírban

méréseik előzetes feltételezéseit, a termetre, a magasságra, az alkat sajátosságaira, a koponya formájára, s a többire nézve.

— Ott maradt a koponya és a csontváz a sírban?

— Egy lépcsőzetes kimélyítést ástunk, hogy a csontok szinte egy asztalra helyzetten legyenek vizsgálhatók, ott a helyszínen, anélkül, hogy kiemelnék őket. Itt őriztük a leletet. Csak később emelték ki a koponyát és a csontokat, hogy külön-külön végezhessek a méréseket, vizsgálatokat, egyenként, s valamennyi tudós külön-külön.

— Ekkor jött el igazán a rádiós nagy pillanata is.

— Igen, mert boldog voltam, hogy ezt a hírt én közölhetem először Magyarországgal. Végül Székesfehérvárról a Videoton Rádióklub (hívójele HG 4P) rádiója, Némcsék Károly tudta venni az adásomat és továbbította az érdekeltekhez. De itthon is problémák voltak a kábellekkel, mert végül is úgy hallottam, hogy az MTI 17-én este a TASZSZ közleményéből vette át az örömhírt.

Morvai Ferenc, aki ekkor otthon volt, s mint mondtam, engedélyeket próbált szerezni, így tudta meg, mi újság. Azonnal elindult vizsgálta Barguzinba, és amikor megérkezett, s meglátta a koponyát és a csontvázat, majdnem elájult. Azt hittük, megkapta az újabb szívinfarktuszát, de szerencsére csak az izgalmak okozták a rosszulletét. Alig merte elhinni, hogy amire vállalkozott, azt végül is sikerült végrehajtania ennek a csapatnak. Kérem szépen, Morvai nem tudós, nem kutató, nem régész, de ha ő nincs, ez az expedíció nem jött volna létre, ez minden mellékkörülménnyel együtt is tény.

— Úgy tudom, a Petőfi-csontok alatti tovább kutat-

A döbbenetes, tágra tárt állkapcsú koponya, ahogy a sírban elhelyezkedett

Kardos Lajos felvételei

tak később, hátha találnak még valamit, és rábukkan-tak, nagyon kevéssel alatta, egy koporsóba temetett mongol csontvázra.

— Ez szintén nagy kérdés. Hogy került ide, és miért? A burjátok eredetileg nagy számban buddhisták voltak. Ide, a pravoszláv és a zsidó temető közé, politikai foglyok tetemei közé miért temették ezt? És miért temették rá Petőfit? Közük volt egymáshoz? Vagy az egy már korábban megásott sír volt, s könnyebb volt rátemetni? Nem tudom, majd a tudósok kiderítik. De nagyon izgalmas kérdés ez is. És miért volt ez a koporsó olyan mélyen? Rengeteg a kérdés.

— Amikor kitisztították a sírt, és ott volt a teljes csontváz, megünnepelték-e a nagy eseményt?

— Hát akkor derült ki, hogy bár senki sem volt biztos előre a sikerben, mert nem is lehetett, mégis mindenki hozott valami jobbítalt, hogy ha mégis, hát akkor legyen mivel koccintani. Én is vittem egy üveg francia konyakot, meg egy kazetán a Himnuszot.

— Azt mondta, Morvai Ferenc csak két nap múlva, azaz 19-én ért vissza Barguzinba. Akkor a csontok már nem a sírban voltak? — Kiszédték, egy asztalon

törülközőkre helyezték, és ott vizsgálták. Ott találkozott velük, ott lett rosszul, Kiszely professzor rohant szivgyógyszerért. Egyébként mindig volt a csontok mellett egy-két ember, s a kezüket a koponyán tartották, szeles volt az időjárás nagyon, féltünk, hogy elsodorhatja a szél ezt a könnyű koponyacsontot. Alig vártuk, hogy sorra kerülhessünk. Ez is fantasztikus élmény: rajta tarthattam a kezemet ezen a koponyán. Nem tudom elmondani, milyen érzés volt, most is elszorul a torkom, ahogy emlegetem.

— Magyarországon nem fogadták túl nagy lelkesedéssel a hírt. Máshová eljutottak a rádióadások?

— Észak- és Dél-Amerikától Európáig mindenfelé. Mint említettem, sok külföldi magyar rádióamatőrrel is sikerült kapcsolatot teremtenünk, és talán nem túlzás azt mondanom: azon az éjszakán tele volt az éter az amatőr hullámhosszokon Petőfi nevével. És látja, ez az, amit én nem értek. Miért nem figyeltek itthon jobban erre az expedícióra, miért nem voltak ott profi tévések, újságírók, riporterek, rádiósok? Az úgy, és főleg Petőfi, többet érdemelt volna.

(Következik: Utójáték, szomorúan)

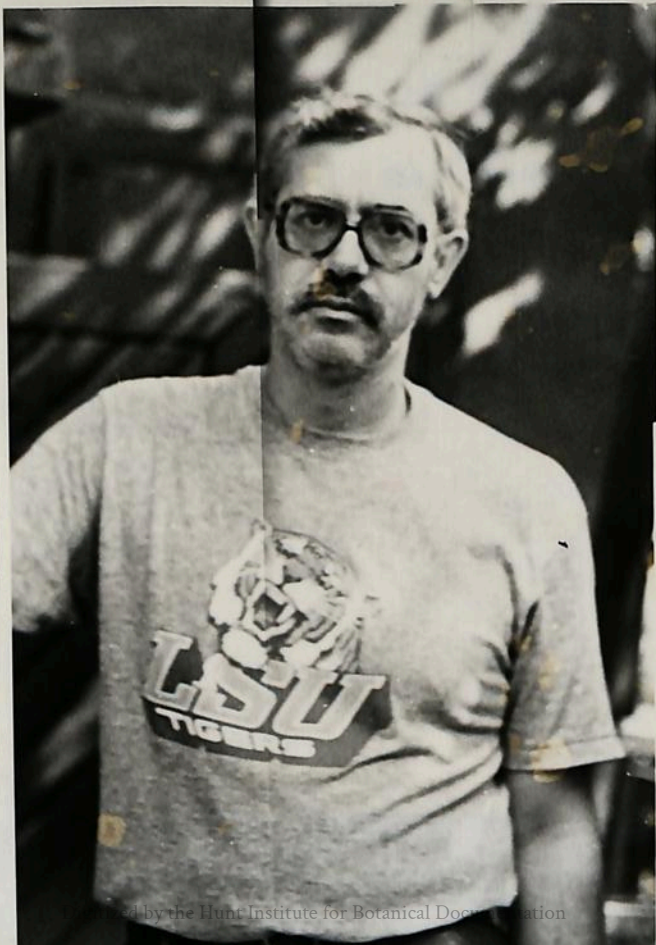
No date or newspaper - identifi. fee tray. received from S. Wasser 11-18-1980

Kedves Professor úr!

Már régóta kíváncsi vagyok arra, hogy
 és megismerem a Neureti dal-fordí-
 tást. Szeretném, ha neves tudós az-
 jól angolul, hogy megértettem vol-
 na, ha nem ismerem a magyar
 eredetét. Gondolom, nagyon jól
 van lefordítva, hisz mindkét nyelv
 nem tökéletesen lefordítható, de az
 gondolatok. Biztosan lefordítható
 hallani, hogy a magyar expedi-
 ciót indították Sibiria-ba és ott
 megtalálták Petőfi nyáját, tudósok
 a császáról megállapították, hogy
 igazán ő. Neve és a zenei líra
 lettek, hogy egy magyar költő,
 aki megírta a Neureti dalt, aki
 megírta feleségül a Szeptember
 végén - ne értesülte volna
 Sándor Fülöp, hogy el fogja
 banni nem stb, és nyugodtan meg-

nömilt udsoodon, itg verreit
oros zelven. A tudósok
birtos igazsá von, én miut egy-
kerai ember és kisse miut nagy
filológus éthetilemest tartom est
telrisertem Salamonit öntör-
pedge, Tallinba, a mycologia
konferenciara. Kdr, hogy nem de-
nett eljövni, birtosan jól öres
de volun megát ott Professor in
kép vdro, nagy dimosig, körepe
templomok, vdrfel, bdszias, régiségi
utcanegyede - kevé vdro örite meg
igy régiséget. Kép hirdudulápotat is
reudeter a Neureli Pariba, gyöngörü
erdöket - kéteret - frgyolat, uocaras
-ldpos, rémerek láttum is fél öre
alatt én is vey 3 kg gombait gyij-
töttem, miute lépésenként gomba-
boloké vltal mindeniitt.

Serelelülé juldöm udvöz
tellemet és nekény újrafkirdgást a
Petroli-nik felmutatásrol: Wassermé C...

WASSER
Solomon Pavlovich
Corresponding Member of the Ukr. SSR
Academy of Sciences
Doctor of Biological Sciences
Head of the Department of Spore Plants of the
N.G.Kholodny Institute of Botany
Acad. Sci. Ukr. SSR

252601 Kiev-GSP-1
Repin Street,2

Tel. 225-20-34

August 17, 1989

Dear Prof. B. Lowy,

At last I write to you from Kiev. This month I had my vacation. I visited my father, then I went to Leningrad to the Institute of Botany.

And now Prof. A. Bresinsky is our guest. He came from FRG. I am glad that you and Maxine were able to go to Mexico. Hope that your trip was successful.

I have sent books to you and your colleagues.

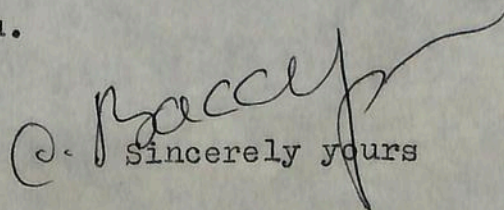
Once more I should like to thank you for your warm reception and for all that you made for me.

I am happy that I had possibility to visit your wonderful country.

It was good if you and Maxine should come to Kiev.

One piece of my load is found. I hope that they will find the other. This is the fault of our "Airforce".

Best wishes to you.

Sincerely yours

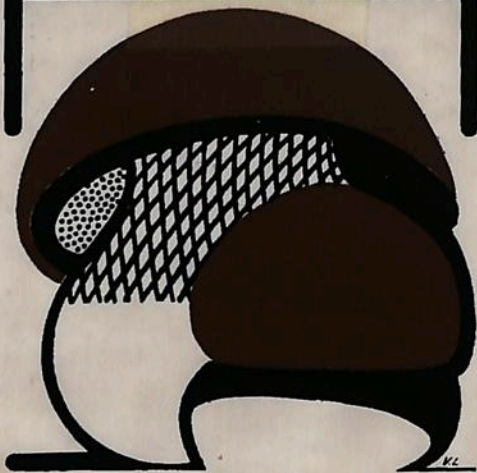
S. Wasser

ТАЛЛИН
TALLINN

Фото А. Рявандева. Оформление Н. Ветто
© Министерство связи СССР, 1987. З. 8138, МТ Гознака. Т. 100 тыс.
Л 102764 20.11.86. Цена картони с маркированным конвертом 20 коп.
Отправлять по почте только в конверте.

LOODUSMUUSEUM
МУЗЕЙ ПРИРОДЫ

На первой стороне:
Старый город.
Vanalinn.

На четвертой стороне:
Вирусные ворота.
Viru väravad.

Гостиница „Виру“.
Hotell „Viru“.

With complements
from X-CEM

O. Baccaro
Erant Parmast (E. Parmasto)
(A. Bresinsky) address [unclear]
Kaarim Lein (H. Keisel)

Dr. Solomon P. Wasser
Cryptogamic Botany Dep't.
Inst. Bot. Acad. Sci.
Ukrainian SSR, Kiev, USSR

3-VIII-1989

Deaths Are Reported as Kiev Balcony Falls

MOSCOW, Aug. 2 (Reuters) — Part of the main post office in Kiev collapsed on a rush hour crowd today, killing an unspecified number of people.

Soviet television reported that people were trapped under mounds of rubble and showed live footage of hundreds of workers, police officers and passers-by working to clear the debris.

"There were a number of dead," the report said, without giving details. [A journalist in Kiev who had been to the scene said that as of late Wednesday four victims had been found, one dead and the others badly injured. The jour-

nalist said rescuers had not reached the bottom of the rubble.]

"It looked as if the balcony and the columns had been cut with a blade," it said, adding that extensive rains had eaten away a portion of the masonry, causing the facade to give way.

The disaster struck the Ukrainian capital when both the post office and a nearby subway station were jammed with people heading home after work, the broadcast said.

The building, erected in the 1950's, had been scheduled for extensive repairs but no work had begun, the report said.

THE NEW YORK TIMES

THURSDAY, AUGUST 3, 1989

Dear Dr. Wasser,

I have just read this brief report in the Times. Please let me know that you and your family are well!

Also, I am disturbed that some of your baggage has been lost or misdirected. If you will send me the ticket number(s), I shall gladly institute a search by PANAM. I have already called them, but nothing can be done without the appropriate number(s). Perhaps it can be traced. Nothing can be gained by

not trying!

Wishing you all well!

B. Long

Cardiobys Update Chan. 15
endothelium

8PM
Sun.

1-800-228-1080

Mayo Med. School

Coronary arteries -

EPRF

Hypoxia v vasoconstriction

Peter Ganz - Harvard MD

Fish oil diet promoting?

Role of platelets

Vasopressin · steroids

Chronic stable angina

acute coronary syndrome

endothelium denuded

ПУШКИН
ЕКАТЕРИНИНСКИЙ
ДВОРЕЦ-МУЗЕЙ

70889

Leningrad

Dear Prof. Lowy!

My best wishes from Leningrad.

I work xan week in the Institute
of Botany Acad. Sci. USSR.

Sincerely

Sol. Wasser

Фото А. Рязанцева. Оформление В. Бейлина

© Министерство связи СССР, 1987. З. 8074. МТ Гознана. Т. 0,2 млн.

31.10.86. Цена карточки с маркированным конвертом 20 коп.

Отправлять по почте только в конверте.

WASSER
Solomon Pavlovich
Corresponding Member of the Ukr. SSR
Academy of Sciences
Doctor of Biological Sciences
Head of the Department of Spore Plants of the
N.G.Kholodny Institute of Botany
Acad. Sci. Ukr. SSR

252601 Kiev-GSP-1
Repin Street, 2

Tel. 225-20-34

20 0689

Kiev

Dear Prof. Lowy!

It is the second letter after my arrival to Kiev. Recently I have received photos. It was a wonderful surprise. I remember well all places depicted in the photo. It is pleasant to see all people whom I know.

Unfortunately the "PanAm" company has lost my load and I lodged a complaint to the company. Most of my private things, all my shoppings in New York are lost together with presents. Of course it is not so important.

I am happy that visited your beautiful country. I consider that I work fruitfully in Baton Rouge and in New York. Many thanks for all you made for me.

I am looking forward to your visit to Kiev. My best wishes to all your relatives and colleagues.

Sincerely yours S. Wasser

P.S. I have a letter from Carol A. Lembi (editor Journal of Phycology) with next context: Dear Dr. Wasser.

Thank you for your manuscript "Evaluation of the state of halophilous unicellular green algal cultures using flow cytometry analysis". It will be sent for review very shortly. I will inform you of its status as soon as the reviews are received.

Sincerely C. A. Lembi.

S.K.

WASSER
Solomon Pavlovich
Corresponding Member of the Ukr. SSR
Academy of Sciences
Doctor of Biological Sciences
Head of the Department of Spore Plants of the
N.G.Kholodny Institute of Botany
Acad. Sci. Ukr. SSR

252601 Kiev-GSP-1
Repin Street, 2

Tel. 225-20-34

June 11, 1989

Dear Prof. B. Lowy,

I am going to phone you tomorrow to hear your voice. But for the time being I am writing you a letter. I arrived safely. As I was absent for a whole month I have a lot of work to do.

Dear Prof. Lowy, I would like to thank you from the bottom of my heart for everything you've done for me. All was like a fairy-tale, but the most important is the fact that I've succeeded in my mycological work. A little later I shall write a paper. All slides are well done. I've delivered a lecture with the slides at the Scientific Council of my Institute about my business trip. I showed all papers which were published with your help.

My warmest wishes to your wife and daughter with whom I had a good time. There are many slides with you and Maxin. I've demonstrated them to my family. Katya and my children thank you for your presents.

I'll be glad to meet you in Kiev.

Best wishes to you and your family. My hearty greetings to all your colleagues. Remember me to Rax. I sense his absence constantly.

S. Wasser
Sincerely yours

S. Wasser

Digitized by the Institute for Botanical Documentation
P.S. My coat is lost by Pan Am "air company" S.W.

JOURNAL OF PHYCOLOGY

OFFICE OF THE EDITOR

*Department of Botany and Plant Pathology
Purdue University
West Lafayette, IN 47907
Carole A. Lembi, Editor
317-494-7887
FAX 317-494-0363
TELEX 4974301 INTAGPU*

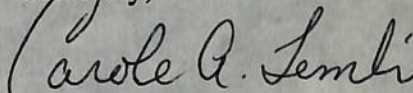
May 15, 1989

Dr. S. P. Wasser
Academy of Sciences
Kholodny Institute of Botany
252601 KIEV-GSP-1
UKRANIAN SSR, USSR

Dear Dr. Wasser,

Thank you for your manuscript (#89-064) with Lenova, Borisova, and Lukinov on "Evaluation of the state of halophilous unicellular green algae cultures using flow cytometry analysis." It will be sent for review very shortly. I will inform you of its status as soon as the reviews are received.

Sincerely,

Carole A. Lembi
Editor

cc: Dr. Bernard Lowy ✓

A PUBLICATION OF THE
PHYCOLOGICAL SOCIETY OF AMERICA

Department of Botany
LOUISIANA STATE UNIVERSITY AND AGRICULTURAL AND MECHANICAL COLLEGE
BATON ROUGE · LOUISIANA · 70803-1705
504/388-8485

10-V-1989

Dr. Carole A. Lembi
Department of Botany and Plant Pathology
Purdue University
West Lafayette, IN 47907

Dear Dr. Lembi:

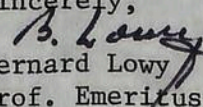
Our Botany Department has as its guest Dr. S.P. Wasser, a Soviet botanist whose professional interests include research on various aspects of taxonomy and physiology of algae and fungi.

The enclosed manuscript was given to me by Dr. Wasser with the request that I forward it to you for consideration as a contribution to the Journal of Phycology.

After examining the paper briefly, it seems evident that certain changes in format will be necessary in order to have it conform with the journal's requirements. This has been explained to Dr. Wasser, and he is quite ready and willing to abide by any editorial comments or suggestions that you may have to make. If the manuscript is to be returned to the authors for any reason, please forward it directly to the following address:

Dr. S.P. Wasser
Academy of Sciences
Kholodny Institute of Botany
252601 KIEV-GSP-1
UKRANIAN SSR, USSR

With thanks for your kind cooperation,

Sincerely,

Bernard Lowy
Prof. Emeritus

22-V-1989

Kedves Salamon!

Csak egy pár szót írok a fotónak.
Remélem hogy egy szerencsés utazásod
volt, és hogy sikerült az utolsó pár
napod a NY botanikus kertbe.

Sok szívélyes üdvözléssel,

Bernard

P.S. Elküldtem az "Evaluation of the state of halophilous
unicellular green algae....." a Jour. of
Phycology szerkesztőjéhez. Minor válaszolni fog,
azonnal írok neked.

— Sajnálom hogy mána egyedül megyek Raxhoz!

Department of Botany
LOUISIANA STATE UNIVERSITY AND AGRICULTURAL AND MECHANICAL COLLEGE
BATON ROUGE · LOUISIANA · 70803-1705
504/388-8485

10-V-1989

Dr. Carole A. Lembi
Department of Botany and Plant Pathology
Purdue University
West Lafayette, IN 47907

Dear Dr. Lembi:

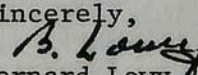
Our Botany Department has as its guest Dr. S.P. Wasser, a Soviet botanist whose professional interests include research on various aspects of taxonomy and physiology of algae and fungi.

The enclosed manuscript was given to me by Dr. Wasser with the request that I forward it to you for consideration as a contribution to the Journal of Phycology.

After examining the paper briefly, it seems evident that certain changes in format will be necessary in order to have it conform with the journal's requirements. This has been explained to Dr. Wasser, and he is quite ready and willing to abide by any editorial comments or suggestions that you may have to make. If the manuscript is to be returned to the authors for any reason, please forward it directly to the following address:

Dr. S.P. Wasser
Academy of Sciences
Kholodny Institute of Botany
252601 KIEV-GSP-1
UKRANIAN SSR, USSR

With thanks for your kind cooperation,

Sincerely,

Bernard Lowy
Prof. Emeritus

THE PHYCOLOGICAL SOCIETY OF AMERICA, INC.

OFFICERS AND EXECUTIVE COMMITTEE—1989

- President:* Russell L. Chapman, Department of Botany, Louisiana State University, Baton Rouge, Louisiana 70803 (telephone: 504-388-8558)
Past-President: Eugene F. Stoermer, Great Lakes Research Division, Institute of Science & Technology, University of Michigan, Ann Arbor, Michigan 48109 (telephone: 313-764-5238)
Vice-President/President-Elect: Lois A. Pfister, Department of Botany and Microbiology, University of Oklahoma, Norman, Oklahoma 73019 (telephone: 405-325-6343)
Secretary: Lynda J. Goff, Center for Marine Studies, University of California, Santa Cruz, California 95064 (telephone: 408-429-2832)
Treasurer: Susan H. Brawley, Department of General Biology, Vanderbilt University, Nashville, Tennessee 37235 (telephone: 615-322-2346)
Chairman, Board of Trustees: Robert W. Hoshaw, Department of Ecology and Evolutionary Biology, University of Arizona, Tucson, Arizona 85721 (telephone: 602-621-7521)
Editor, Journal of Phycology: Carole A. Lembi, Department of Botany and Plant Pathology, Purdue University, West Lafayette, Indiana 37907 (telephone: 317-494-7887)

JOURNAL OF PHYCOLOGY

EDITOR: CAROLE A. LEMBI

ASSOCIATE EDITORS

ROSE ANN CATTOLICO University of Washington	JOSEPH S. RAMUS Duke Marine Laboratory
ANTHONY R. O. CHAPMAN Dalhousie University	ROBERT G. SHEATH University of Rhode Island

ASSOCIATE EDITOR FOR MINIREVIEWS: SUSAN H. BRAWLEY, Vanderbilt University

EDITORIAL BOARD

ANDERSEN, Robert A., DePaul University (1988-90)	LUBCHENCO, Jane, Oregon State University (1987-89)
ANDERSON, Donald M., Woods Hole Oceanographic Institution (1987-89)	PAERL, Hans, University of North Carolina (1989-91)
BRAWLEY, Susan, Vanderbilt University (1987-89)	ROESSLER, Paul G., Solar Energy Research Institute (1989-91)
FOSTER, Michael S., Moss Landing Marine Laboratories (1988-90)	SCOTT, Joseph L., College of William and Mary (1987-89)
GIBBS, Sarah P., McGill University (1989-91)	STEVENSON, R. Jan, University of Louisville (1987-89)
HANISAK, M. Dennis, Harbor Branch Foundation (1988-90)	THERIOT, Edward C., Academy of Natural Sciences, Philadelphia (1988-90)
HARLIN, Marilyn M., University of Rhode Island (1989-91)	WAALAND, Susan D., University of Puget Sound (1988-90)
HOAGLAND, Kyle D., Texas Christian University (1988-90)	WYNNE, Michael J., University of Michigan (1987-89)
KUGRENS, Paul, Colorado State University (1989-91)	YARISH, Charles, University of Connecticut (1989-91)

The JOURNAL OF PHYCOLOGY (ISSN 0022-3646) is owned and published quarterly by The Phycological Society of America, Inc. Society members receive the JOURNAL as part of membership dues which are (1989): *Full members* \$35; *Student members* \$25; *Joint members* (same family) \$40; *Retired members* \$15 per year; *Life members* \$500 (one payment). Subscriptions for *Libraries and Institutions* are \$120 (USA and Canada) and \$140 (other countries) per volume (year). Entire volumes or single back issues are available beginning with Volume 1 (1965) at \$120 per volume and \$35 per issue, to both institutions and individuals. Subscriptions begin with the March issue of any volume. As the Society has no control of international postal service, foreign subscriptions and memberships are sent at the subscriber's risk; if special handling is desired, please contact the Treasurer. A 15-year Cumulative Index (1965-1979) is available (\$10.00) through Allen Press, Inc., Lawrence, KS 66044. The 1987 Membership Directory may also be purchased (\$25.00) through Allen Press. The PHYCOLOGICAL NEWSLETTER is sent to individual members of The Society only. POSTMASTER: Send address changes to Phycological Society of America, Membership Office, P.O. Box 368, Lawrence, Kansas 66044.

ORDERS, DUES, ADDRESS CHANGES, MEMBERSHIP APPLICATIONS: Phycological Society of America, Membership Office, P.O. Box 368, Lawrence, Kansas 66044

MANUSCRIPTS FOR JOURNAL OF PHYCOLOGY: Dr. Carole A. Lembi, Editor, Journal of Phycology, Department of Botany and Plant Pathology, Purdue University, West Lafayette, IN 47907 (telephone: 317-494-7887; FAX 317-494-0363; TELEX 4974301 INTAGPU)

CLAIMS FOR MISSING ISSUES, JOURNAL OF PHYCOLOGY: Contact the Treasurer within 4 months of last day of month of scheduled issue (March, June, September, December). Claims will *not* be honored if received later than eight months after mailing date of issue.

Copyright, 1989, by the Phycological Society of America, Inc.
For information and permission concerning copyright, contact the Editor.
Printed at Allen Press, Inc., Lawrence, Kansas 66044.

See inside back cover for instructions on preparation and submission of papers.

THIS PUBLICATION IS PRINTED ON ACID-FREE PAPER.

Botany Dept. display of Waser's
works. V-1989.

Fungi spawns interest; new openness lets scientists meet

By MELINDA SHELTON
Advocate staff writer

It was a mutual interest in fungi which spawned a professional collaboration almost 15 years ago between Soviet mycologist S.P. Wasser and LSU emeritus professor of botany Dr. Bernard Lowy.

But it was glasnost and perestroika — the growing sense of openness and exchange between the Soviet Union and the United States — which helped bring the two together.

The camaraderie between the two men has deepened. Although Wasser's two-week stay at LSU ends Saturday, plans are being made for Lowy to travel next year to Wasser's Kholodny Institute of Botany in Kiev, located in the republic of Ukraine.

Wasser's visit has given the men a chance to exchange information about their studies and also to get to know one another.

During his first visit to the U.S., Wasser has been fascinated with his first-hand look at American life. Wasser watched a baseball game, and Lowy tried to explain the mechanics of the game — something he said isn't easy to do when you've grown up with the sport.

And then there are American grocery stores, malls, and department stores offering countless varieties of goods either absent in the Soviet Union, or extremely hard to come by.

"It's dangerous taking this man to Albertson's," Lowy laughed. "He shot a roll of film there, and he picks up everything and reads labels. He can't believe the variety we have, in fact, he said it doesn't seem normal to him."

Wasser especially has been

impressed with the variety and abundance of fresh fruits and vegetables which are in short supply in his homeland.

Beyond the social experiences, Wasser and Lowy have shared knowledge of each other's work in mycology — the study of fungi.

Wasser explained that the Kholodny Institute, founded in 1921, is part of the prestigious Academy of Sciences of the Soviet Union. He said it houses the largest herbarium in the country, contains more than 2 million specimens, and employs 500 specialists. The institute additionally houses a botanical museum and publishes the Ukrainian Journal of Botany.

Wasser lectured at LSU last week on his work in the collection and identification of fungi obtained from across the Soviet Union. He is involved in scientific investigation into the practical use of fungi in industry, including medicine, agriculture and environmental areas, Wasser said.

Wasser's visit has included work in LSU's 25,000-specimen herbarium developed by Lowy. He praised his American colleague's work in mycology, especially in the preservation of threatened fungi species from the Brazilian Amazon region, and the existence of such an important herbarium at LSU.

Wasser plans to continue his American studies and experiences next week during a visit to the New York Botanical Gardens.

"This is a step toward friendship and (away from) confrontation," Wasser said.

During the interview, Wasser spoke in Hungarian with Lowy, a language they share. He became enthusiastic when

speaking of his country's slow movement toward democracy under the leadership of General-Secretary Mikhail Gorbachev.

He explained that just as Americans have a stereotypical concept of Soviets — communists, militaristic, untrustworthy — likewise Soviets have stereotyped Americans as being capitalistic, untrustworthy, expansionists.

However, the concept of openness is gradually lowering barriers between the two nations, Wasser said.

He credits the changes to Gorbachev and, ironically, former President Ronald Reagan who began his administration in 1980 with negative statements about the "Evil Empire" and the untrustworthiness of the Soviets.

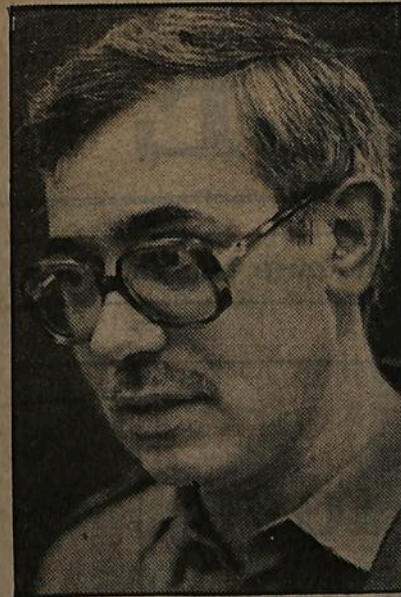
As Reagan's presidential term was ending last year, history was made, Wasser said, when Reagan visited Moscow and embraced Gorbachev "before world media." The gesture of friendship, Wasser said, "was very, very important."

He said he hopes the Soviet economy will improve, thus easing supply shortages of many commodities, particularly fresh foods. Government control over agriculture and production, Wasser said, has caused "an economic problem in all socialist countries. Farmers plant what they are told (to plant)."

Government controls are easing under new economic reforms proposed by Gorbachev and gradually being enacted by the Soviet parliament, he said.

"Today, we have a new generation in our government," he said.

Particularly exciting to Wasser were

JOHN BOSS MORNING ADVOCATE

Dr. S.P. Wasser

the recent national elections during which independent candidates were allowed to run against — and often defeating — candidates of the communist party.

"It was the first time in my life I (could) vote in a democratic way," an emotional Wasser said.

Wasser added that contrary to popular American belief, not all Soviets are members of the communist party. He is not a member.

He believes the easing of government controls in the Soviet Union will continue, even after Gorbachev leaves office. The Soviet people, he believes, will be instrumental in maintaining momentum toward a more democratic society.

"I would like to end this on a note of friendship and cooperation," Wasser said, with Lowy interpreting. "People in the Soviet Union are beginning to think of Americans as friends."

"Let's finish on the idea of friendship and hope that it continues."

SP will be making sporadic measurements
of spp. of *Agaviceles* in connection with his
studies of size variation of spores in *Agaviceles*
(*Agaviceles*). He cannot determine spp. here with-
out keys (Mosev z.b.) that are available in NY
BG. Meanwhile, he has *Tillandsia uncinata* L.
collected on our walk near home on Sunday (7-V)
and can add *T. recurvata* L., abundant on
Lagynotricha at the Faculty Club. He waits
here for his museum, and will risk going

through Russian Customs with them, as he has
done often before (from Europe) carrying living
specimens. — Yesterday (Sun.) at X-mart W.
bought a few gifts for his family. Small electronic
game (hand-sized) for Robert, a hair-curling
set for his wife Vati and daughter Evster (19).
Plus a few miscellaneous items (dental floss, at
my suggestion); \$50. on my credit card. —
Sport shirt
His favorite among things I've served at
home is cottage cheese (ukin peter's); fresh
fruit (esp. bananas!) ^{low fat} great favorite!

LSU

DEPARTMENT OF BOTANY

Date

8 May 1989

To Bernard

Melanie & I would like
to invite you & br wasser
for dinner 7:00 PM Thursday
(please let me know if either of
you can't eat or hate certain
foods).

Also, I'd like to take you &
wasser to lunch @ the Faculty
Club Tuesday (tomorrow) [or some
other day if you prefer]

[Signature]

LSU

DEPARTMENT OF BOTANY

Date _____

To _____

11:30 AM - 12-14-'89

Phone call from State Dept.
to verify Wasser's trip &
itinerary. I gave details incl
visit to: Knoxville, NY,
Ithaca, NY.

I spoke to Jennil Valentine.
No problem anticipated.
Request for visa just received.

Botany Seminar

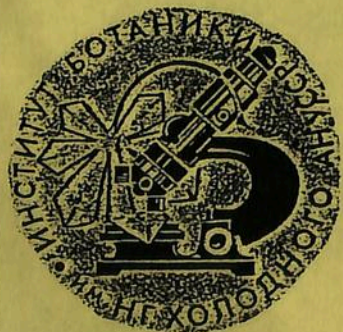
"Cryptogamic Botany in the Soviet Union"

Dr. S.P. Wasser

Thursday, 4 May 1989

4:30 PM

Room 101 Life Sciences Building

Dick Korf called

10:30 - 23-V - 1989.

He asked about Wasser,
who had insufficient time
to visit Cornell.

My subscription renewed
for Myxotaxon.

Wasser leaves NY → Moscow today

1:15 - Mon.
15-V

Wasser thru
me from NYBB.

He is with Roy
Halling & Barbara
Thiers. will call
again on 23rd
before leaving for
Moscow.

He is buying a
"small computer"
for his personal
use. Travel to
NYBB from Brooklyn
± 1 1/2 hrs each way!
He is contact with
NYBB. I'm sending
Halling \$15. to buy Wasser
a NYBB T-shirt.

DR. BILL LUKE ESTABLISHES TEACHING AWARD FOR GRADUATE STUDENTS

Dr. William J. Luke, a retired associate professor of botany, has donated funds to establish a cash award recognizing outstanding teaching by graduate students in the Department of Botany. The annual award will promote excellence in teaching and, because most of the graduate assistants are employed to teach undergraduate laboratory classes, the new award will also benefit undergraduate education at LSU. The first William J. Luke Award will be provided in the Spring of 1990 through earnings from an endowment account recently established by Dr. Luke at the LSU Foundation. Although teaching awards for graduate teaching assistants are available at the campus level, the William J. Luke Award is the first such award within the Department of Botany; it parallels the Edgerton Award, which recognizes outstanding research by graduate students.

Dr. Luke's association with LSU dates back to 1941, when he was an Assistant Plant Pathologist for the LSU Agricultural Experiment Station. After service in the U.S. Army and positions as director of research for private corporations involved in sugar cane production, Dr. Luke returned to LSU in 1965 and completed his Ph.D. in Plant Pathology. In 1968 he joined the faculty of the Department of Botany and taught numerous freshman biology and botany courses until his retirement in 1980. Dr. Luke's teaching service was an essential component in the early development of the Department of Botany, which was established as a separate department in 1970. The establishment of this teaching award by Dr. Luke will help the Department of Botany continue to grow in national and international recognition.

DR. MORONEY RECEIVES NSF PRESIDENTIAL YOUNG INVESTIGATOR AWARD!

A letter from **Erich Bloch**, Director, National Science Foundation, to **Dr. James V. Moroney**,

begins with the exciting news "Congratulations on your selection as a 1989 Presidential Young Investigator." For 1989 there will be only 197 Presidential Young Investigators in all areas of science and engineering nationwide. The PYI Award letter goes on to state: "This award recognizes your research and teaching accomplishments as well as your academic potential. In recognition of the vital need to encourage the highest quality young scientists and engineers to serve in university faculty positions, the Foundation is awarding this support for your continued productive research and teaching."

The PYI Award can amount to \$500,000 over a five year period. There is a base award of \$25,000 per year. An additional \$37,500 per year will be provided by the NSF if LSU can provide \$37,500 in matching funds from industrial sources (including "non-profit foundations and certain state and municipal agencies established to promote science and technology"). If anybody can help identify industrial sources for the matching funds, Dr. Moroney, the department, and LSU will obviously benefit greatly!

CONGRATULATIONS TO...

Marie-Pascale Prud'Homme for having a beautiful baby girl, Noemi. She was born **Saturday, 11 March** at approximately 11:45 p.m. and weighed 7lbs. 9oz.

Dr. Mark A. Buchheim, who was elected to full membership in the LSU Chapter of Sigma Xi and **Debra A. Waters**, who was elected to associate membership.

Rick Zechman, who was recognized as the recipient of a national and local Sigma Xi Grant-in-Aid of Research during the Sigma Xi Initiation and Awards Banquet.

Dr. Longstreth, who is the President of the LSU Chapter of Sigma Xi this year and

presided over the Initiation and Awards Banquet in March.

Elly Van Eeckhout, who presented a paper at the 1989 LAPPAN Annual Meeting on **March 9, 1989**, LSU: "Performance of Propiconazole Against Rhizoctonia solani Kuhn Causing Sheath Blight of Rice." She won the First Prize in the student award competition.

Dr. Elizabeth Zimmer, who was recently accepted as a member of the American Society of Experimental Biology (Section of Biochemistry and Molecular Biology).

SEMINAR ANNOUNCEMENTS

7 April, **David Hillis**, Zoology Department, University of Texas, will speak on "Molecular Evolution of Vertebrates."

11 April, **E. Salmon**, University of North Carolina, Chapel Hill, will speak on "Optical Analysis of Microtubular Movements in Mitosis."

28 April, **Michael Donoghue**, University of Arizona, Ecology & Evolutionary Biology, will speak on "The Evolution of Morphology in Vascular Plants."

Bob Bennett will speak on "Ecological and Molecular Genetic Analysis of the Louisiana Irises" at an American Iris Society National meeting **April 29 - May 1** in Memphis.

Steve McKnight, Department of Embryology, Carnegie Institute, will speak on "Regulation of Viral Genomes" during the week of **May 10th**.

INVITED SEMINARS AND GUESTS

Dr. Jim Grace presented a seminar entitled, "The Role of Preemption in Wetland Plant Communities" at Loyola University on **March 14th**.

Dr. Zimmer will speak at Yale University **April 17th** and at the University of Connecticut, Storrs, **April 20th**. **Dr. Zimmer** is organizing a symposium on "Molecular Evolution" at the Hennig Society Meeting, Cornell University, **Sept. 28 - Oct. 2**. Speaking in symposium there from LSU will be **Keith Hamby** (Microbiology), **Dr. Tim Friedlander** (Entomology), and members of the Chapman lab.

Dr. Tod Stuessy of the Botany Department, Ohio State University, presented two seminars at LSU.

Dr. Rolf Sattler spoke on "Morphogenetic Processes in Ontogeny and Phylogeny of Flowering Plants" on **March 30th**.

NEW AND CONTINUED GRANTS

Drs. Janet Keough, Jim Grace, and Glenn Guntenspergen recently received an award from the National Wetlands Research Center, U.S. Fish and Wildlife Service for a project entitled, "The Effect of Waterlogging and Salinity on Competitive Ability in Coastal Marsh Plant Species."

PUBLICATIONS

Dr. Shirley Tucker is co-editor of a book, Aspects of Floral Development, issued 1989; other editors are **Peter Leins** of Heidelberg, Germany and **Peter Endress** of Zurich, Switzerland. The book contains chapters by 19 speakers at an international symposium in Berlin in 1986 at the XIV International Botanical Congress. Both **Dr. Tucker** and **Jose Ramirez-Domenech**, her Ph.D. student, contributed chapters. It was published by Gebrüder Borntraeger.

Williamson, G.B., Fischer, N.H., Richardson, D.R., and A. De la Pena. "Chemical inhibition of fire-prone grasses by fire-sensitive shrub, Conradina canescens." Journal of Chemical Ecology 15:1567-1577.

Langevin, S.A., Clay, K. and Grace, J.B. Accepted for publication. "The Incidence and Effects of Hybridization Between Cultivated Rice and Its Related Weed Red Rice (Oryza sativa L.)." Evolution.

Wilson, A.C., Zimmer, E.A., Prager, E.M. and Kocher, T.D. 1989. "Restriction mapping in the molecular systematics of mammals: A retrospective salute." In: The Hierarchy of Life, Proceedings of the 70th Nobel Symposium, p. 407-419.

TO FACULTY AND GRADUATE STUDENTS. REMINDER.

The Department requires that each graduate student submit one copy of his or her thesis or dissertation for departmental office files. This is in addition to the copies that are required by the Graduate School.

SOVIET MYCOLOGIST TO VISIT THE DEPARTMENT

Dr. S. P. Wasser (b. 1946) of the Kholodny Institute of Botany in Kiev, the Ukranian SSR, will visit the Botany Department for about 3 weeks beginning April 25. He is Head of the "Department of Spore Plants" (i.e., cryptogamic botany) of the Institute, and a Corresponding Member of the Ukranian Academy of Sciences. He is a mycologist with an impressive publication record which includes several books on fungi (in Russian) of the Ukraine and other parts of the Soviet Union. His interests include techniques for computerization of data and herbarium methods. Dr. Wasser will present a seminar (date to be announced) on his work in the USSR and would like to become acquainted with research projects currently under way in the Department of Botany. He will be working with Dr. Bernard Lowy on some Amazonian collections in the LSU Mycology Herbarium, Radioisotope Building. The Botany Department will be the host for this visit, and Dr. Wasser will stay at the Faculty Club. On his return trip home, Dr. Lowy has arranged to have him visit Dr. Ron Petersen at the University of Tennessee in Knoxville, Dr. Clark Rogerson and others at the NY Botanical Garden, and Dr. Richard Korf at Cornell University.

MISCELLANEOUS

Dr. Shirley Tucker will attend the Executive Council meeting of the Botanical Society of America in Bloomington, Indiana, April 8-9. She is Past-President of the organization, as well as Chairman of the Election Committee and Corresponding Member Committee.

April 3-7, Dr. Liz Zimmer and Keith Hamby will attend an ICN-UCLA Workshop in Colorado on "The Polymerase Chain Reaction."

Dr. Russell Chapman will attend the April Panel Meeting of the NSF Systematics Program in Washington, D.C.

ALUMNI PROFILES

Bill Good, Program Supervisor, Coastal Vegetation Program:

Upon completing a thesis in the Botany Department in the area of forest ecology with Dr. Stephen Whipple, Bill pursued a doctorate degree at the Marine Science Department at LSU. His field of interest was physiological adaptations of tree roots to anaerobic soil conditions. He graduated in 1985 and was

awarded a Fulbright scholarship to study root metabolic responses to controlled soil atmospheres under the direction of Professor R.M.M. Crawford at the University of St. Andrews, Scotland. Upon returning home, Bill accepted his first "real" job with the Louisiana Geological Survey as principal investigator of the "Coastal Vegetation and Wetland Restoration Technical Assistance" contract. The purpose of this contract was to explore methods of utilizing vegetative and other low-cost techniques for wetland restoration. This program was recently transferred to the Coastal Restoration Division of the Department of Natural Resources by executive order. Current program activities include the development and implementation of: sediment capture fences, wave-dampening fences, bay-bottom terracing, Spartina alterniflora seed distribution techniques, transplanting projects, herbivore exclosure projects, and a rational and systematic framework for planning vegetative restoration projects.

HABITAT PROTECTION

from the Morning Advocate...

"Couple Protect Plant Habitat

Rare insect-eating plants that grow in Louisiana bogs are endangered by human activities, warn two Shreveport scientists who are working to develop forest management programs to preserve the bogs. The plants may die off without measures to protect their fragile bog habitats, according to anthropologist Michael MacRoberts and his wife Barbara, a botanist. 'It only takes a little bit of human interference to damage or destroy a bog,' MacRoberts said. The MacRoberts said they have advised foresters on preserving the habitats until a more permanent solution is reached, such as officially protected status. The bogs are mostly on hillsides of Natchitoches, Vernon and Beauregard parishes in central and western Louisiana, and in the flatwoods of Washington, St. Tammany and Tangipahoa parishes. The bogs are home to exotic varieties of plant life other than the carnivorous plants, including orchids. In a bog, water slowly percolates up through the topsoil. The continual flow of water carries away nutrients. Carnivorous plants eat insects to supplement their nutrient diet. The carnivorous plants native to Louisiana include the pitcher plant (yellow and parrots), sundews, bladderworts and butterworts. MacRoberts said the rare, meat-eating species will not adapt to life as a potted plant and advised against collecting them for novelties."

AT A GLANCE...

The Department of Botany

Established: 1970

Number of Faculty Positions 13 (4 full, 4 assoc., 4 assist, 1 vacant) 1 emeritus, 4 adjuncts

Number Graduate Students: 21 (19 Ph.D., 2 M.S.)

Average GRE of Incoming Graduate Students: 1377 (259 over national average and #1 rank at LSU)

Number Undergraduate Majors: 5

Number Undergraduate Credit Hours Taught 1987-1988: 7824

Fall '87   Spring '88   Summer '88   Fall '88

Boty 608	Boty 453	Boty 101	Boty 555
Biol 1744	Biol 4550	Biol 368	Biol 3160

Total Space: 16,411 sq.ft.

Number Faculty Offices: 13

Number Research Labs: 16

Special Purpose Rooms: Electron Microscopy Lab, Darkrooms, Greenhouse, Herbarium workroom, Media preparation room, Algal culture room

Size of Departmental Office: 701 sq.ft. (490 + 211)

Number Ph.D. Completed: 53

Number M.S. and M.N.S. Completed: 74

Total Grants & Contracts in Effect: \$1,615,926.80 (excluding \$500,000 PYI)

Number of Postdocs & Visiting Scientists: 6

Total MRB (all accounts): \$826,688 (\$236,982 c/o salaries)

Number of Departmental Vehicles: 1

Office Staff:

1 University Administrative Specialist

1 Word Processor Operator Specialist

1/2 Research Associate (Grants & Contracts)

Number of Student Workers: 39 (incl. 3 in dept. office)

Vascular Plant Herbarium: ca. 100,000 specimens

Mycological Herbarium: ca. 16,000 specimens

Lichen Herbarium: ca. 72,000 specimens

Total Number of Refereed Publications since 1985: 80.

POINTS TO PONDER

From Charles Darwin's "Autobiography"

"But for many years I cannot endure to read a line of poetry. My mind seems to have become a kind of machine for grinding laws out of a large collection of facts, but why this should have caused atrophy of that part of the brain on which tastes depend, I cannot conceive. The loss of these tastes is a loss of happiness, and may possibly be injurious to the intellect, and more probably to the moral character, by enfeebling the emotional part of our nature."

THE SCIENTIFIC METHOD

"It is a capital mistake to theorize before one has data. Insensibly one begins to twist facts to suit theories, instead of theories to suit facts."

Sir Arthur Conan Doyle

"It is also a good rule not to put too much confidence in experimental results until they have been confirmed by theory."

Sir Arthur Eddington

"First get your facts; then you can distort them at your leisure."

Mark Twain

Ecology." This 42 page special feature will appear in the June issue.

FROM THE MORNING ADVOCATE APRIL 6, 1989...

"Popular Tunica Hills facing environmental pressures:

The Tunica Hills with its waterfalls and wildlife have long been a popular hiking spot for Baton Rougeans, but the hills are facing environmental pressures.

The Louisiana Nature Conservancy has assured that a part of the area will be preserved, complete with its chipmunks and shadow-witch orchids, by purchasing 430 acres to be the keystone of the conservancy's fifth Louisiana preserve.

'We'd like to get several thousand acres there,' said Nancy Jo Craig, the conservancy's director. 'We'd like to go from the bluffs of the Mississippi to the edge of the Tunica Hills,' to get a cross section of the unique area.

The area is unique because glaciers pushed it south more than 10,000 years ago, leaving flora and fauna behind as the ice slowly melted, Craig said. Today there are 15 species of animals found in the Tunica Hills that can't be found anywhere else in Louisiana and 18 types of plants.

Despite being northern plants and animals, they managed to survive in 'the cool microclimate of the ravines,' she said.

There are wild hydrangea, with their big leaves and beautiful white flowers, tiny shadow-witch orchids and wild ginger.

Some of the plants and animals can't be found anywhere else in the world, including the Webster Salamander, the Southern unstriped scorpion and American Gensing, Craig said.

And the distinctive Louisiana black bear, which is awaiting addition to the Endangered Species List, has been spotted roaming through the magnolia, beech and holly trees. Logging in the area has caused Craig concern.

With the steep ravines, 'it is very destructive of native plants and causes a lot of erosion.' In addition to the 430 acres purchased, another 1,200 acres of the hills have been registered with the conservancy by the owners, providing hope that they too will be protected.

The conservancy will manage its newly purchased land, and plans to blaze hiking and nature trails for the public.

'We want people to be able to enjoy the area,' Craig said."

EXTEND A WELCOME TO:

Heidrun Gerbling - new postdoctoral researcher to work in labs of T.S. Moore (BOTY) and R. Gandour (CHEMISTRY). Supported by The Deutsches Forschung Gemeinschaft.

Wendy Unterreinder, Graduate Student, Department of Botany, University of Toronto, will visit the LSU Department of Botany to initiate a study on fungi. She will be here for several weeks in May.

Dr. S.P. Wasser from the institute of Botany in Kiev who arrived on April 25 to work with Dr. Lowy on some Amazonian collections in the LSU Mycology Herbarium, Radioisotope Building.

MISCELLANEOUS

Dr. Bernard Lowy's recent activities have included the following:

1988. Published 55th new taxon, including 1 new family, 3 new genera.

1988. Completed 15th year on Editorial Board of Mycologia.

1989. Appointed to Editorial Board of Anales del Instituto de Biologia, Serie Botanica. National University of Mexico.

1989. Continues to serve on Editorial Board of Revista-Review Inter-americana. Published by Inter American University Press of Puerto Rico.

Curator of Mycological Herbarium (nationally identified as LSUM). Reviewer of grant requests in mycology for NSF & Fulbright Commission.

Mike Arnold (Post-Doctoral Research Associate with Adjunct Assistant Professor Dr. Liz Zimmer) has accepted an appointment as Assistant Professor in the Department of Genetics at the University of Georgia (Athens). Our best wishes to Mike in his new endeavors.

Matt Olson currently an undergraduate at the University of Texas, Austin has decided to attend graduate school here at LSU. He has accepted the offer of an assistantship. He will arrive in August and tentatively will work in Dr. Platt's lab.

Jim Grace and Glenn Guntenspergen will be traveling to South Carolina to study "Carolina Bogs" and to Minnesota to study bogs during May.

Дорогой процесс
Лобу — Тель-
ное снасево!

C. Вассе —

12 мар 89

Тель Рух

CAUTION - There are alligators in various areas of Jungle Gardens. These alligators are wild animals and should be treated with caution. Under no circumstances should alligators be fed or approached.

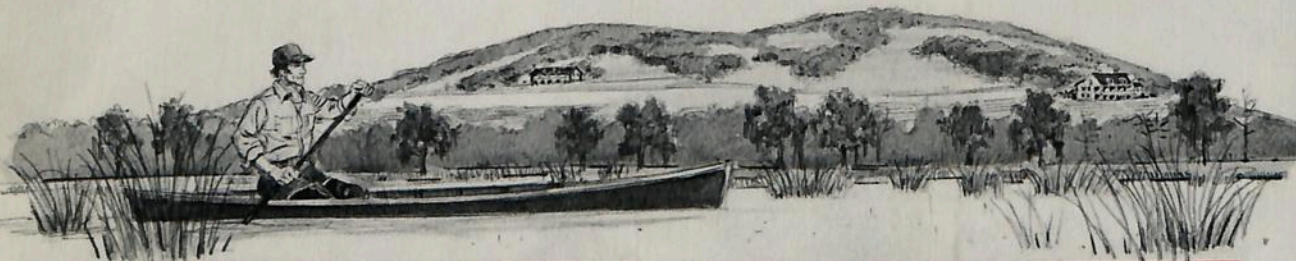
**"JUNGLE GARDENS"
AVERY ISLAND, LA.**

ONE ADULT

Admission 4.25

No. 20750

with S.P. Wasser

THE TABASCO® SAUCE STORY

Avery Island is a verdant group of hills amid the marshes, swamps and bayous of Southwest Louisiana's Gulf Coast. Geologically it is the top of a salt dome — a subterranean mountain of salt thousands of feet deep!

The island is the home of TABASCO® brand pepper sauce — one of the world's best-known seasonings. It is sold in nearly 100 countries around the world and has added its special verve to the camp cooking of mountaineering expeditions in the Himalayas and the outer space rations of American astronauts.

The bright red sauce was invented by Edmund McIlhenny in the mid-1800s. McIlhenny, a gourmet, created a recipe for a sauce so unique that he was granted a patent. The recipe is still closely followed today.

Capsicum peppers of a special variety are picked at

their peak of red ripeness and mashed with a small amount of salt. The mash ferments and ages in white oak barrels like fine wine for three long years. Finally the aged mash is mixed with strong, white vinegar and poured into the slim bottle with its red, octagonal cap, green foil neck-band and the familiar diamond-shaped label. Like the name TABASCO®, itself, this world-traveled "dress of goods" is a registered trademark of the McIlhenny Company.

The fourth generation of the McIlhenny family now presides over the company, and its famous TABASCO® brand products.

Free tour of TABASCO® pepper sauce factory
Monday-Friday 9:00-11:45 A.M. AND 1:00-3:45 P.M.
Saturday 9:00-11:45 A.M.

JUNGLE GARDENS AND BIRD CITY

Thousands of visitors each year come to see the Jungle Gardens and its bird sanctuary. They were first cultivated by Edmund McIlhenny's son, E. A. McIlhenny, a noted naturalist and explorer. The exotic and beautiful 200-acre gardens include many varieties of azaleas, camellias and bamboo.

Avery Island is a wildlife sanctuary, and a testament to an early success in land management and conservation. E. A. McIlhenny is credited with helping save the Snowy

Egret late in the 19th Century by searching the swamps for enough birds to establish a colony on Avery Island. Today, these and other water birds flourish, nesting on specially built, pier-like structures in a pond nicknamed "Bird City".

Hours: 9:00 A.M.-5:00 P.M. every day including holidays. Admission fee charged.

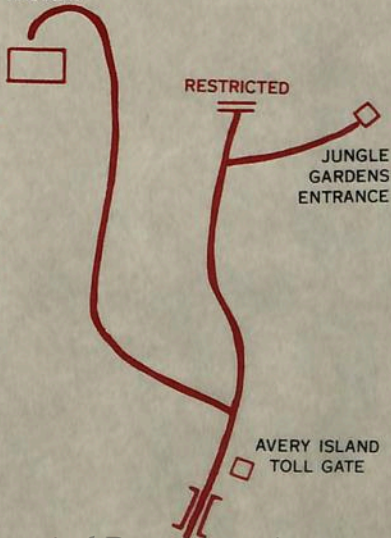
PERMIT

No. **19917**

Welcome to Avery Island. Your payment of 50 cents per vehicle at the entrance gate is used for road upkeep and only entitles you to travel the road to the points indicated on the map at the right. Access to other areas is by special arrangement only. Trespassing on other roads is specifically prohibited and any trespasser agrees to pay \$10.00 in damages for such trespassing. Regulations covering Avery Island are shown on the reverse of this permit. We require compliance with these regulations.

AVERY ISLAND, INC.

TABASCO®
SAUCE
FACTORY

The Jungle Gardens of Avery Island

There is something essentially homely in the very thought of pepper and salt, for it brings to mind kitchens, clattering stewpans, and stoves black with constant use. Yet in one instance, pepper and salt—and a man!—have given this world such authentic beauty as monarchs of old strove vainly to attain when they laid out the gardens around their palaces.

In Louisiana, hard by the point where the sweeping curve of the Gulf of Mexico reaches the northern-most point of its arc there is a plug of salt that is eight miles deep and, at its tip, is narrowed to a circumference of some six miles. It is difficult to visualize the immensity of it. Try to picture it in this way: If you fashioned of pure salt a lifesized model of Himalayan Mt. Everest, the mightiest mountain in the world, it would still be so much smaller than that plug of salt that there would be room to add a dozen or so of the major mountain peaks of the Allegheny range.

Only the uppermost tip of that mountain of salt projects beyond the level of the reed-grown tide marshes through which it is thrust, with a skim of top soil to clothe it, and to form an "island" of high, firm ground that dominates the surrounding marshlands: Avery Island. Hundreds of acres of the soil that covers this mountain of salt are each year grown to the hottest peppers that ever came out of Old Mexico.

These two products—the salt that is mined from beneath the earth through a shaft 530 feet deep, and the pepper that is harvested from the soil above it—constitute the foundation of a fortune which through many years have been devoted to the development of the most remarkable garden anywhere to be found, a garden whose cultivated and landscaped portion is more than 250 acres in extent.

Once more we must resort to comparisons to endow that figure with meaning. The entire Loop—Chicago's famous inner business district—could be put into the gardens of Avery Island. Or, if you were to picture a garden a full city block wide, you might walk along it for 36 blocks before encompassing an area equal to that of the gardens atop that South Louisiana salt plug.

Though undeniably impressive, mere size is no measure of beauty. But for over forty years this particular landscape had been molded to splendor by the talent and the imagination of Edward Avery McIlhenny whose home on Mayward Hill, is the focal point of the Avery Island gardens it overlooks. Today, it stands as a perpetual monument to him. To understand what happened to that pepper grown salt plug you should have known E. A. McIlhenny, the M'sieu Ned of all that countryside.

Mr. McIlhenny was explorer, writer, business executive, naturalist, conservationist and a half a dozen other "ists." He was the author of many books on nature such as "Autobiography of an Egret," "Bird City," "Life History of the Alligator" and others; he bred hundreds of new varieties of plants; he saved the snowy egret from extinction at the hands of the plume hunters; he manufactured Tabasco sauce.

He wrote a book on Negro spirituals and also camellia translations of the New Iconography of the Camellias by Verschaffelt and Monography of the Genus Camellia by The Abbe Berlese; he held what still stands as all-time records in big-game hunting; he taught the Arctic tribesmen to play football on the frozen tundras beyond Point Barrow, the most northern point of continental North America; and from a Rajah of India he took the lore which put a colony of nearly a quarter of a million herons into the great bird sanctuary known as BIRD CITY on Avery Island.

From every quarter of the globe he has imported plants for the garden that pepper and salt built, not for any pride in the possession of exotic or rare varieties, but for the beauty thus to be achieved. There is, for example, a 300-foot shadow pool, bordered on each side by giant, bearded live oaks. Between the oaks, Chinese wisterias are grown as trees; climbing the oaks are giant wisterias from Japan, planted so that one day the vines may meet in an arch over the pool, in which the great pendant blossom clusters will be mirrored.

On one slope of Mayward Hill you will find a dense forest of 60-foot canes of Chinese Timber Bamboo; but that, too, is hardly a matter for wonder, since there are 64 varieties of exotic bamboos that grow profusely, in jungly thickets, about Avery Island, from the lace-leaved fern bamboos to the Titan Timber canes of the Orient.

You will find pink-fleshed, hybrid grapefruits from Cochinchina, China; you will find a queer evergreen that is one of the sole survivors of the coal

age, an exact duplicate of the plants whose fossilized remains constitute the coal beds of today. A plant explorer found it in a remote Tibetan valley and shipped it to Louisiana. You will find finger bananas from China, and huge pools where lotus and papyrus from the upper Nile grow in luxuriant profusion. You will find papayas from the American tropics; soap trees from India, junipers, arbor vitae, and a host of vari-colored crepe myrtles of India, with their foam of crinkle-leaved blossoms, amid stately magnolias and mighty, gnarled live oaks.

You will find the world's most complete collection of camellias, for among Avery Island's thousands of camellia plants there are no fewer than 750 to 1,000 varieties—importations from France, China and Japan, besides new varieties produced on the Island itself by skilled hybridizing. Let mere numbers convey no false impression. Those thousands of plants are not set out in geometric, orchard-like rows, but in superb groupings, to make up individual pictures: on this slope a temple garden that might have come straight from the Tuileries—small plants near the center, then larger ones, tall palms behind them, and behind these, as a backdrop, a circling wall of bamboo; a sunken garden just above the level of the nearby marsh, with the camellias set about a horseshoe dike, enclosing a jeweled emerald lawn.

In the field of such plants, however, the azaleas of Avery Island are the most numerous, thousands of them with more than a hundred varieties represented; white, variegated, single, double, magenta, pink, red and purple. Where the average home gardener counts himself fortunate, even in the Southland, to border one or two beds with azaleas, here acres upon acres are literally carpeted with them, and the beauty of these in blossom time is something almost unimaginable.

There are hilltops on the island where acres are sown broadcast to wild flowers; others where clusters of somber-hued evergreens are margined by the brilliant white of thousands of chrysanthemums. You approach them through living tunnels of wisteria vines, so arranged that the blossom colors shade from pure white at one end, through delicate gradations of pink, to purple at the other. There are roads hedged on both sides with *Ilex Cornuta*, a lovely oriental holly. There are slopes of great leather-leaved *Xanthsonias* and *Arallias* looking upon little waterfalls built of old sugar-kettles above pools where enormous water lilies from Africa reveal their purple glory.

While driving or walking around the garden, one might see white-tailed deer running through the camellias or grazing in an open glade. These deer, though destructive to much of the plant life, are left alone so that tourists, particularly children, might thrill to the sight of wild animals living and running free.

Perhaps the most thrilling story of all concerns Bird City, the heron sanctuary. It is a great artificial lake between the hills, surrounded by low buttonwood trees. Each Spring some 20,000 nests are built there; each Spring some 20,000 heron families are there hatched and reared, in spite of the fact that forty years ago there was scarcely an egret left not only in Louisiana, but in all North America. The plume hunters had virtually exterminated them, for their aigrettes are nuptial adornments which these glorious birds wear only at the mating season. To deck out the world's womanhood these birds were thus slain at a time when of necessity their young must die unhatched in the shell or be left to starve.

Apart from unceasing efforts to pass legislation which would outlaw plume murder, "M'sieu Ned" decided to do something practical. A British viceroy visiting the McIlhenny home, had told the story of a long-dead and forgotten rajah who, for the delight of a girl queen, had constructed vast flying cages of bamboo at Juraspore. Exotic birds from all parts of India were brought here and liberated within the cage, built nests there, mated and reared their young. After the rajah's death the bamboo cages were neglected. They rotted and fell away. But the nestlings who had there been hatched and who had there reared broods of their own, still remained, though there were now no bars to hem them in.

In the Spring of 1892, Mr. McIlhenny built a flying cage of wire over a small part of an artificial lake on Avery Island. Going into the swamps himself, he captured seven young snowy egrets and liberated them in this cage. He fed them there to maturity, watched them grow, select mates, build nests, hatch and rear their young. At the beginning of the next migratory season, he destroyed the cage and watched his egrets take wing for South

America where the snowy herons spend their winters. Overjoyed, the next Spring, he saw those same birds return to the spot they knew as home with their young, the latter now fully matured and ready for the serious business of rearing youngsters of their own. Each Spring since that time, this has been repeated. So numerous are the birds now that it is necessary to assist nature. More than thirty truckloads of twigs for nesting material must be dumped about Bird City for each annual house building of Bird City inhabitants. The natural fringe of buttonwood bushes must be supplemented by double-decked structures of bamboo, floored with brush, where the newcomers now quite contentedly build their nests.

And here is a strange thing: The adults of Bird City never feed in Bird City lake. That food is left scrupulously to each year's crop of youngsters, not yet strong enough for long and sustained journeys. The grown birds fly out over the illimitable waterways of the coastal marshes for their food and at nightfall you may see them returning by countless thousands, gleaming white in the level rays of the setting sun, rocketing down out of the blue to their homes, preening and ruffling the magnificent nuptial aigrettes which no plume hunter now dares touch. With them are blue herons, parti-colored herons, and even glossy black ibises. It is a sight not elsewhere to be duplicated.

These egrets and herons begin nesting in mid-February, and late April is their peak nesting period. The young birds are all out of their nests and on their own by early July and continue living in the sanctuary until the first cold winds proclaim the start of winter. During the nesting season, several large alligators cruise around the lake discouraging predators who might otherwise swim out and rob the nests. Most of the sanctuary's bird population migrate to the warmer Central or South American area, but a few thousand hardy birds and some oldsters who cannot make the long over-water flight, remain all winter.

Also interesting to the visitor is the Chinese Garden which comprises Buddha and surrounded by his seven hills.

This project centers about what is said to be the finest Buddha ever to reach America. Here sits cross-legged in the center of the sacred lotus flower, the inscrutable Gautama, quite as he did 800 years ago in the Shonfa Temple near Peiping, where he had been placed by the Emperor Hui-Tsung during the Tsung Dynasty between the years 960 and 1127 A.D. According to report, after the fall of the empire, a Chinese general looted the temple and sent the idol to the United States to be sold to a museum in New York. Before a deal could be made, however, the general had been captured and beheaded.

The gardens of Avery Island are open to the public upon payment of a modest fee. The old roads laid out before the days of automobiles have been widened to permit cars to drive over them. Suitable parking spaces have been constructed, for the real beauties of this garden can only be freely enjoyed by walking through the miles of hidden paths, paved with stepping stones. The place has become a Mecca for tourists from every part of the globe, for the pilgrimage is easily made.

A three-hour drive from New Orleans, or four hours from Houston, brings one to the city of New Iberia on the banks of the Bayou Teche where the Evangeline and Basile of Longfellow's immortal poem played out their tragic romance. Here may be had comfortable motel and hotel accommodations. Six miles from New Iberia are the gardens of Avery Island that are well worth seeing any day in the year; the kingdom of beauty that was created out of pepper and salt.

This is the most perfect spot in the United States for the study of nature, and to observe plants and flowers from all over the world.

Of course, there are seasons for everything: Camellias are blooming from November to March.

Azaleas are in the height of bloom from late February to late April.

Iris are at their best from March until the end of April.

Egrets are nesting from late March to July.

Thousands of other plants are in bloom at different times through the year; there is always some bloom, but bloom is not necessary to make *Jungle Gardens* beautiful.

To partly defray this expense, an entrance fee of \$4.25 per adult, \$3.25 per child (6-12) is charged. No car charge for use in the garden.

For group of 25 or more, adults \$3.75 each, children (6-12) \$3.25 each.

No bicycles, motorbikes or motorcycles allowed on Island.
OPEN DAILY
9:00 A.M. to 5:00 P.M.

T-5

Date May 11 1989

M

No. BUDEAUX 2 LABS

Reg. No.	Clerk	ACCOUNT FORWARD	
1	Bis		60
2	Bis		60
3	Bis		60
4	Bis		60
5	4 Coff		1 20
6			3 60
7		tax	25
8			3 85
9			

for SPW - v-'89

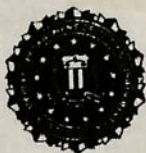
718-471-1311

Mrs. Younger

I called at 2:20 PM - Y. to call back
± 1 hr.

27-IV-'89

FEDERAL BUREAU OF INVESTIGATION

came to office

9-V-'89. Routine ?

+ application to chem.

GUY E. DECKER

SPECIAL AGENT

warfare ??

"clock & daffin"

ONE AMERICAN PLACE #2025

P. O. BOX 3153

BATON ROUGE, LA 70821

inquiry about

Wasser

(504) 344-7649

Department of Botany
LOUISIANA STATE UNIVERSITY AND AGRICULTURAL AND MECHANICAL COLLEGE
BATON ROUGE · LOUISIANA · 70803-1705
504/388-8485

17 May, 1989

Mr. Michael E. Thompson
USDA
Translation Liaison
Rm. 1402 NAL
Beltsville, Maryland 20705

Dear Mr. Thompson:

Following our conversation last week, Dr. S.P. Wasser, who was at the time a guest of the Botany Department at LSU, asked that I forward to you as a gift from him, the enclosed book of which he is a co-author.

This was Dr. Wasser's first visit to the U.S., and it turned out to be of great mutual interest.

If you wish to acknowledge the receipt of the book, you may write to the following address:

Dr. S.P. Wasser
Kholodny Institute of Botany
Academy of Sciences, UKRANIAN SSR
252601 KIEV-GSP-1
USSR

Sincerely,

B. Lowy
B. Lowy

**ILYA REPIN
AND THE WORLD OF
RUSSIAN ART**

Elizabeth Kridl Valkenier,
Columbia University

"Through an original and engaging discourse, and supported by meticulous archival research, Elizabeth Valkenier revives the achievements of Russia's greatest Realist painter."

—John E. Bowlt, *University of Southern California*

"A vivid and authoritative account of Repin's career as an artist."

—Janet Kennedy, *Indiana University*

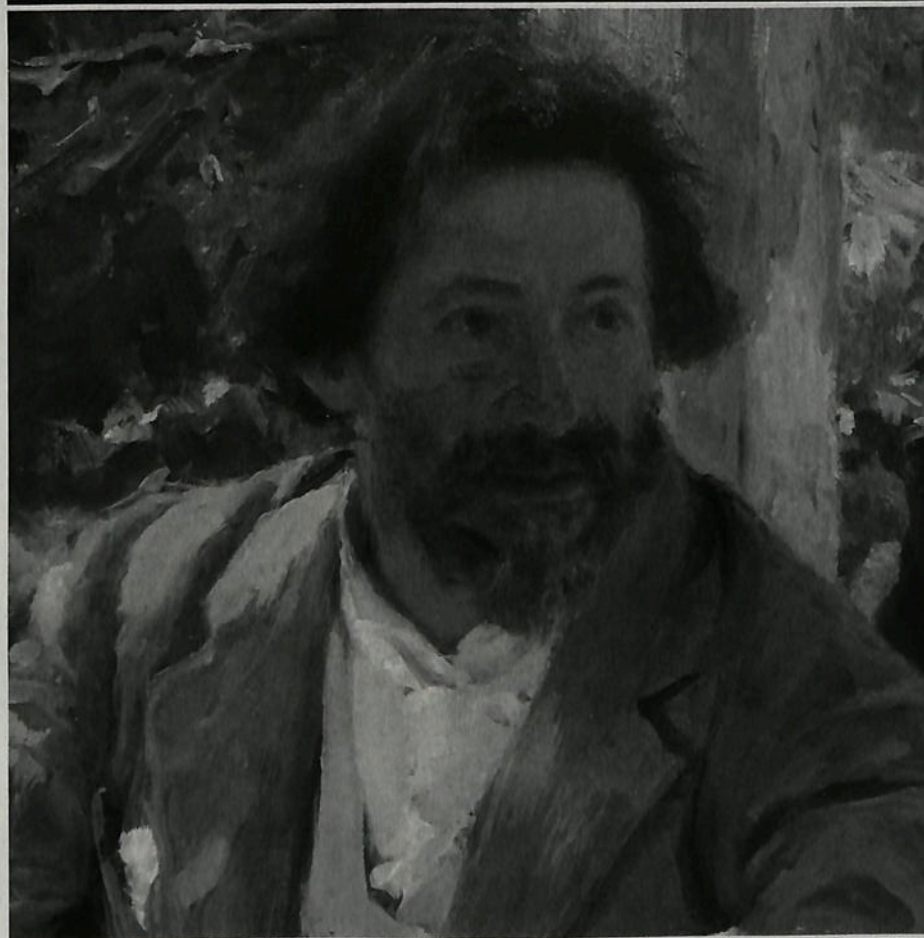
"A major achievement in cultural history as well as art history."

—Dale Harris, *Sarah Lawrence College & The Cooper Union*

Studies of the Harriman Institute
1990 / 248 pages, 69 illustrations,
4 in color
ISBN 0-231-06964-2 / \$35.00

ILYA REPIN

AND THE WORLD OF RUSSIAN ART

ELIZABETH KRIDL VALKENIER

the Bot. Inst.
is on Repin Str.

study of the political history of Russian art from the 1860s to the present."

— *The New York Times*

"A penetrating example of the political and social realities underlying the type of art which has always been hailed as Russia's first modern revolutionary style. . . . An outstanding contribution to art history."

— *ARTnews*

Studies of the Harriman Institute
1989 / 255 pages, 53 illustrations
ISBN 0-231-06971-5 / \$16.00, paper

Back from the USSR

Professor finds Soviets still fear Chernobyl's legacy

By MELINDA SHELTON
Advocate staff writer

Residents in Kiev, a sprawling city of more than 3.5 million in the Ukrainian Soviet Socialist Republic, live in fear of the unknown.

Following an explosion four years ago at the Chernobyl nuclear plant, higher than normal levels of radiation exist in their crops. Residents ask themselves: What kind of genetic and long-term physical damage is being done to their children?

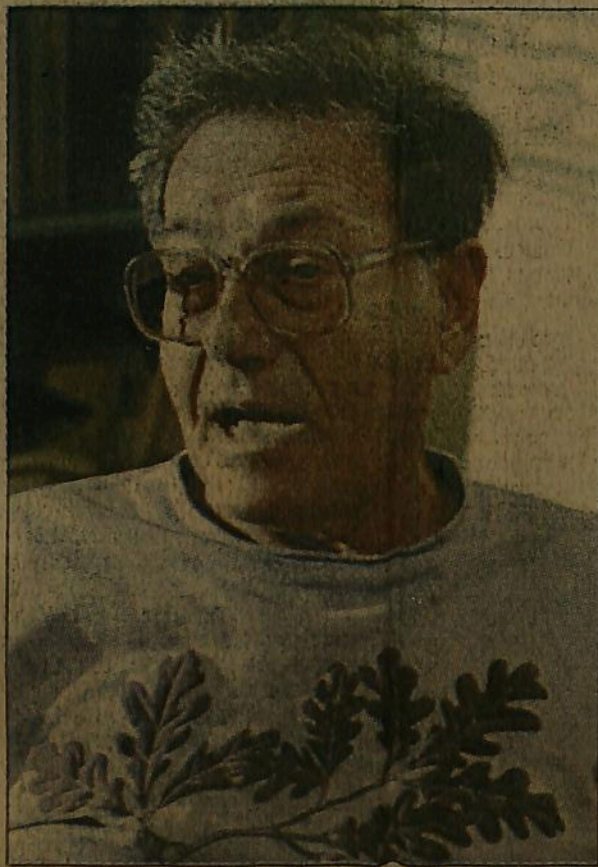
"The residents' one overriding fear is the Chernobyl nuclear explosion which happened in April 1986," says LSU Emeritus Professor Bernard Lowy, recently returned from Kiev.

"Chernobyl is 75 miles north of Kiev, and fallout occurred throughout the region," Lowy says. "There are constant, low-level doses of radiation reaching to Kiev and beyond. Local crops being produced there have an unusually high amount of radiation.

"The people are worried and fearful, especially for their children and what effects this may have in years to come. Radiation affects children to a greater extent than adults; will there be mutations? They are very fearful of what the future holds."

The more affluent residents, such as Lowy's Soviet colleague S.P. Wasser, send their children to summer camps "as far away from Kiev as possible," Lowy says. "But only the better-off residents have the money to send their children to camp."

His visit to the Soviet Union followed more than 15 years of professional correspondence between Lowy, a botanist whose specialty is fungi, and Wasser, a mycologist with the Kholodny Institute of Botany in Kiev. Last summer, Wasser spent two weeks in Baton Rouge, and Lowy's reciprocal visit took place last month.

Advocate staff photo by Guy Reynolds

Dr. Bernard Lowy, LSU botany professor

The visit confirmed stories of economic depression, supplies shortages and increasing disillusionment with Mikhail S. Gorbachev's administration, Lowy says.

"The stories of shortages of even the most common items — from toothpaste to shoes — are absolutely true," Lowy says. "The lines are very real. In fact, people will stand in line for hours, sometimes based on word of mouth or rumor: 'I heard this shop is going to have sausage today.' They may wait hours and all for naught."

Lowy relives his adventures in "checking out some of the rumors" which revealed the shortages and subsequent high prices.

"I'm primarily a vegetarian — I eat very little meat — and so I was interested in buying fruit to keep in the refrigerator in my room. I stayed in a luxury hotel filled with tourists," Lowy continues. "My room was very small but contained a color television set and a refrigerator. I thought I could buy fruits to keep in the 'fridge, so I went out on a search."

Lowy found "an enormous indoor market," state-operated, with table space rented to vendors for a modest fee. Vendors, however, typically sold only one item, unlike U.S. vendors who often have a variety of goods for sale, Lowy says.

"There were fruits, vegetables, flowers, mushrooms — which particularly interested me," Lowy says, using his hands to describe the great size of the marketplace. "Most of the fruits were from Azerbaijan, hundreds of miles away. You would see three to four vendors selling berries and such by the kilo."

Lowy's particular love of raspberries led him in search of the fruit. His exuberance, however, was soured by his discovery.

"They were unbelievably expensive — four to five rubles per kilo. You must understand that the average income is between 150 to 200 rubles per month.

АВИА
PAR AVION

Kiev

ителя

5 0 0 1 1 1

Пишите индекс предприятия связи места назначения

Digitized by the Hunt Institute for Botanical Documentation

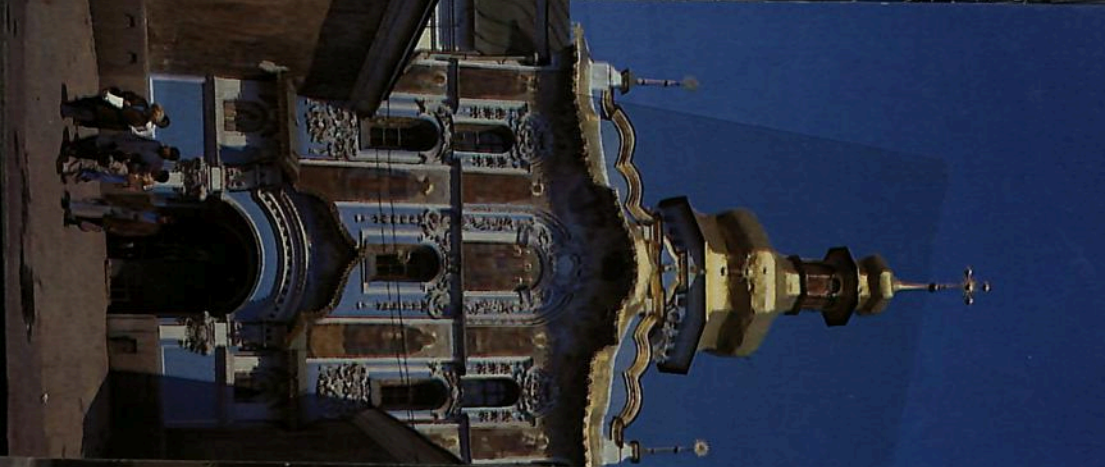
КМ

КИЇВ

КИЇВ

Timoshenko

Address? Kiev

